

URANTIA ASSOCIATION INTERNATIONAL
JOURNAL

Pääkirjoitus Suzanne Kelly, päätoimittaja	1
<i>Urantia-kirjan</i> rooli tulevaisuudessa Javier Dario Agudelo, Yhdysvallat	2
Lahjoittautumismissio Stuart R. Kerr III, Yhdysvallat	8
Totuuden Henki Rick Warren, Yhdysvallat	13

UAI JOURNAL

Journalin toimituskunta

Toimittaja **Suzanne Kelly**

skelly@wtmi.net

Käännöskoordinaattori Suzanne Kelly

skelly@wtmi.net

Käännösvastaavat (ranska) **Alain Cyr, Jean Royer, Jean Annet**

Käännösvastaava (espanja) **Olga López**

Käännösvastaava (suomi) **Seppo Kanerva**

Taitto **Verner Verass**

Komitean puheenjohtaja **Verner Verass**

Suomentajat **Seppo Kanerva**

Suomennoksen taitto: **Seppo Kanerva**

Kansainvälisen palvelujohtokunnan jäsenet: UAI:n johtajisto

Presidentti – **Chris Wood** – USA

uaipresident@uai.org

Varapresidentti – **Merindi Belarski** – Australia

merindi@hotmail.com

Varainhoitaja – **Bart Gibbons** – USA

bg_tx@yahoo.com

Sihteeri – **Susan Owen** – USA

susanowen@earthlink.net

Komiteoiden puheenjohtajat:

Koulutuskomitea – **Sheila Keene Lund** – USA

documentit@comcast.net

Jäsenkomitea – **Gary Rawlings** – Yhdistynyt kuningaskunta

Garyurantia@aol.com

Tiedotuskomitea – **Verner Verass** – Australia

vern@designnd.com.au

Konferenssikomitea – **Arnie Ondis** – USA

ub.nwfl@gmail.com

Opintoryhmäkomitea – **Bill Beasley** – USA

ubstydgroupchair@urantia-uai.org

Levityskomitea – puheenjohtaja **Bernie Belarski** – Australia

dissemination.uai@gmail.com

Käännöskomitea – **Chris Moseley** – Yhdistynyt kuningaskunta

chrismoseley50@yahoo.com

Peruskirja- ja sääntökomitea – **Travis Binion** – USA

ghtb@earthlink.net

IUA:n toimeenpaneva johtaja **Rick Lyon** – USA

ricklyon@tctc.com

Pääkirjoitus

SUZANNE KELLY
Yhdysvallat

Tervehdys, UAI Journalin lukijatoverit

Tässä numerossa kolme kirjoittajaamme keskittävät huomiomme Jeesuksen lahjoittautumismission ja Totuuden Hengen vuodattamiseen ihmiskunnan päälle sekä sen seurausilmiöihin ei vain omassa maailmassamme vaan kaikissa niissä maailmoissa, jotka paikallisuniversumissamme parhaillaan kehittyvät.

Ensimmäinen tutkielma, *Urantia-kirjan rooli tulevaisuudessa*, on kirjoittajamme Javier Dario Agudelon laatima, ja se on ajatuksia herättävä historiatutkielma Jeesuksen lahjoittautumismission tarkoituksesta ja autenttisuudesta. Vertaamalla, mitä ihmiset ovat kirjoittaneet selvityksissään Jeesuksen elämästä, siihen, mitä *Urantia-kirja* asiasta sanoo, hän perustelee omat näkemyksensä Jeesuksen mission tarkoituksesta. Javier ymmärtää nyt lahjoittautumista koskeneet rajoitteet ja sen, miksi Jeesukselle annettiin tiettyjä kehoituksia, ja miten muuan *kebotus*, jota *Jeesus kirjaimellisesti noudatti, jäi ihmisten käsiin jouduttuaan surkeasti ja täysin toteutumatta*.

Javier vie meidät myös kronologisesti etenevälle matkalle lahjoittautumisen jälkeisten uskonnon, dogmien, rituaalien ja sekulaarien uskomusten läpi. Hän osoittaa, kuinka *Urantia-kirja* on selventänyt ja yhdenyttänyt hänen uskoaan ja hänen uskomuksiaan. *Urantia-kirjan sanoma pakottaa meidät vapautumaan dogmeista eli sellaisesta, että elämme muiden ajattelun tuloksista, kirkollisesta auktoriteetista, tradition ja ritualismin kableista. Urantia-kirja paljastaa meille yksinkertaisesti, että olemme Jumalan poikia ja että olemme veljiä yhden yhteisen Isän poikina, että olemme kosmoksen kansalaisia, jotka ovat lähes päättymättömän ylösnousemusmatkansa ja etenemisenä alussa. Se vie meidät aina vain lähemmäksi Jumala Isää, "Ensimmäistä Lähdetä ja Keskusta"*. Käsillä on informatiivinen ja silmät avaava historiallinen selvitys lahjoittautumismissionista sekä historian ja *Urantia-kirjaan* sisältyvien faktojen vaikutuksesta.

Toisen esseen, *Lahjoittautumismissio*, kirjoittaja on Stuart R. Kerr III, ja se käsittelee Totuuden Hengen todellista merkitystä, sitä, miten se oli Isämme Jeesuksen perimmäinen lahja. Stuart näyttää meille johdonmukaisesti *Jeesuksen itsensä tiedostamisen seitsemän vaihetta*, jotka johtivat Jeesuksen hänen Totuuden Henkensä vuodattamiseen. *Totuuden Henki on Jeesuksen lupaama auttaja, opettaja ja lohduttaja kaikkien ihmisten sielulle. Kun Jeesus julisti hämmästyneille apostoleilleen, että hänen oli parempi poistua heidän luotaan, jotta hän voisi olla täydemmin heidän kanssaan hengessä, hän sanoi myös, ettei tämä hengellinen apu ja ohjaus olisi tarkoitettu vain heille vaan myös kaikille muille ihmisille, jotka haluavat hänen olevan läsnä. Tämä on hänen henkilökohtainen lahjansa ko-*

ko maailmalle, niin juutalaiselle kuin ei-juutalaiselle, niin kristitylle kuin ei-kristityllekin. Jeesuksen julistama hengellinen valtakunta on olemassa kaikkien uskontojen, rotujen ja kansakuntien uskovien kollektiivisessa sydämessä. Ja tästä Totuuden Hengestä tulee heissä elävän veden lähde, joka kumpuaa ikuisen elämään. [181:1.4]. Stuart esittää taitavan määritelmän Totuuden Hengestä ja sen jättämästä vapauttavasta merkistä kuolemattomuutemme sillä, että se vuodatettiin maailmaamme ja Neadonin universumiin. Totuuden Henkensä ansiosta Jeesus on toveruussubteessa koko ihmiskuntaan ja vahvistaa ihmisen esille nousevaa sielu-uskoa lisääntyvällä alttiudella ja vastaanottavaisuudella hengellistä totuutta kohtaan.

Viimeisen artikkelimme kirjoittaja on Rick Warren. Sen otsikkona on *Totuuden Henki; N:o 7 sarjasta "Totuus, kauneus ja hyvyys"*. Minusta tuntuu, että meidän on vaikeaa täysin käsittää Totuuden Hengen merkittävyyttä. Mutta Rick on nähnyt siitä vilauksen ymmärrettyään, että *totuus on siinä määrin tärkeä, että Isämme määräsi, että erillinen Henki asetetaan sitä varten ja tuo Henki "vuodatetaan" jokaisen sellaisen maailman päälle, jossa hänen Luoja-Poikansa on ruumiillistunut*. Rick on poiminut kaikki *Urantia-kirjaan* sisältyvät viittaukset ja kutonut ne yhdeksi kokonaisuudeksi, jossa hyvyys ja kauneus kietoutuvat yhteen, ne kun ovat Totuuden Hengen perusosaset. Kosketellessaan rakkautta, lohdullisuutta, kauneutta, luonteenlujuutta, saavutuksia ja vakuuttuneisuutta Rick toteaa, että *Totuuden Henki on se henkilökohtainen, iäti valmis, iäti varma opastaja, joka avustaa sinua valitsemaan parhaan reitin jumalalliseen kirkkauteen Paratiisissa, totuuden näkemisen ja sen elämisen täydellisyyteen. Jo Urantialla se yrittää ylläpitää ja tukea totuutta etsivää sieluasi, samalla kun bankit kosmista peruskoulutustasi täällä ja liballisessa habmossasi. Seuraava välietappi – mansiomaailmat –, siellä käyt tosiasiallisia totuuden, hyvyyden ja kauneuden kouluja. Totuuden Henki on sielläkin sinun kanssasi ja aina kun eteenpäin ponnistelllessasi tulit tienhaaraan, aina on Totuuden Henki puhuva sinulle sanoen: "Tämä on se tie."* [34:7.8]

Kaikki kolme kirjoitelmaa antanevat jokaiselle, joka ne lukee, uusia oivalluksia lahjoittautumismissionista ja laajemman ymmärryksen Totuuden Hengestä, joka on jälkiseuraamuksia lihallishahmossa täydellisesti eletystä elämästä tällä karanteeniin julistetulla planeetalla. Ja se tekee mahdolliseksi meidän kaikkien olla täydellisiä – niin kuin hän on täydellinen. Ja se on ihmiskunnan päämäärä läpi ikuisuuksien.

Antoisia lukuhetkiä!

J.K. Etsin apulaistoimittajia, oikolukijoita ja, kuten aina, artikkelitarjouksia.

Huomattavaa: Artikkelitarjouksissa lainaukset *Urantia-kirjasta* pitää merkitä kaavan "luku:jakso.kappale" mukaan; esim. 123:4.5

Urantia-kirjan rooli tulevaisuudessa

JAVIER DARIO AGUDELO
Yhdysvallat

Aion seuraavassa tarkastella historiallisia tosiasioita sellaisten kirjojen kuin *Raamattu* ja mm. Martin Lutherin, Jean Calvinin, Thomas Hobbesin ja John Wycliffen teosten sekä tietenkin *Urantia-kirjan* valossa. Muutamat näin kosketteleman käsitteet ovat itsestäänselvyysiksi, mutta jotkin termit ja aihekokonaisuudet vaativat ainakin jonkinmääräistä *Urantia-kirjan* tuntemista. Sellaisissa tapauksissa käytän vähän enemmän aikaa selvittääkseni tai käsitelläkseni syvemmin jotakin vaikeaa asiaa, kun toisissa tapauksissa taas esitän lukijalle vain luettelon tekstiviitauksia, joihin teksteihin perehtymällä hän voi omalla ajallaan paneutua asian yksityiskohtiin.

Käsittelen tutkielmassani sellaisia instituutioita kuin roomalaiskatolinen kirkko. En tee niin tuomitakseni tai kritisoidakseni, vaan sanani ovat vain historian tosiasioita, ja ne esitetään historiallisessa perspektiivissään ja *Urantia-kirjan* valossa, tarkoitukseni tutkielmani aiheen kehittelyä.

Urantia-kirjan opiskelijoina sinä ja minä saatamme olla joistakin kohdista yhtä mieltä tai sitten eri mieltä, mutta jotta oppimisprosessi jatkuisi, meidän tulee kyseenalaistaa toinen toistemme näkemyksiä.

Johdanto

Aloin lukea *Urantia-kirjaa* noin 12 vuotta sitten, eikä mennyt aikaakaan minun tajuta, miten vaikeita monet sen – etenkin alkulukujen – moninaiset aiheet olivat ymmärtää. Mutta tämä ei sinänsä estänyt minua kokemasta sitä mielihyvää, jonka niin paljon informaation, paikkansapitävyyden ja totuuden löytäminen tuotti. Yksi minua eniten askarruttaneista tekstikohdista, kohta jonka ymmärtämiseen minulta meni 12 vuotta, koskee Mikaelin seitsemättä lahjoittautumista. Se käsittelee eritoten ”lahjoittautumiseen liittyviä rajoitteita”, joten lukekaamme, mitä *Urantia-kirja* sanoo.

I. Kristus Mikaelin seitsemäs lahjoittautuminen

Urantia-kirjan luku 119: *Kun Iankaikkinen Poika lahjoittaa Luoja-Pojan jollekin projisoidulle paikallisuniversumille, tuo Luoja-Poika ottaa täyden vastuun tämän uuden universumin valmistumisesta, valvonnasta ja levollisuudesta, mihin liittyy ikuiselle Kolminaisuudelle annettu juhlallinen vala. Valassaan hän lupaa, ettei ota käsiinsä täyttä hallitsijanvaltaa uuteen luomistulokseen nähdén, ennen kuin hänen luodun hahmossa suorittamansa seitsemän lahjoittautumista on menestyksellisesti suoritettu, eikä ennen kuin ne ovat saaneet varmennuksen hallintoalueen superuniversumin Päivien Muinaisilta. Tällaisen velvoitteen ottaa kantaakseen jokainen Mikael-Poika, joka tarjoutuu lähtemään Paratiisista ryhtyäkseen organisoimaan ja luomaan universumia.* [119:0.3]

Mitä tulee hänen seitsemänten lahjoittautumiseensa, niin Jeesuksen veli Immanuel neuvoi ja ohjeisti häntä lisäksi näin sanoin: *Älä jätä planeetalle*

jälkeesi mitään kirjoituksia. Pidättäydy kirjoittamasta mitään kestäville materiaaleille, kiellä kumppaneitasi kaikenlainen kuvien ja muiden lihallista minuuttasi esittävien teosten valmistaminen. Pidä huoli siitä, ettei planeetalle sieltä poistumisesi aikaan jää jäljelle mitään, joka mahdollisesti antaisi aiheen esineelliseen jumalointiin. [120:3.7]

Ei mitään kirjoituksia? Jottei jäljelle jäisi mitään potentiaalisesti epäjumalanpalvonnallista? Se askarrutti minua syvästi ja lukiessani siitä ensimmäistä kertaa olin täysin ymmälläni. En ymmärtänyt sitä alkuunkaan. Vasta usean vuoden kuluttua, luettuani Uk:n moneen kertaan, tulin oivaltamaan näissä kehoituksissa piilevän viisauden ja jumalallisuuden. Nyt ymmärrän syyt tuohon käskeyn, mutta valitettavasti olen tullut ymmärtämään myös, miksi Jeesuksen kuolleistanousun jälkeen ja hänen poistuttuaan luotamme lihallisessa hahmossa tämä kehoitus, jota Jeesus kirjaimellisesti noudatti, jäi ihmisten käsiin jouduttuaan surkeasti ja täysin toteutumatta. Ryhtykäämme tarkastelemaan esitykseni pääaihetta: *Urantia-kirjan* rooli tulevaisuudessa.

II. Kristinuskon ja katolisuuden alkuperä

Pian Kristuksen kuoleman jälkeen hänen evankeliumiaan ryhdyttiin julistamaan sekä juutalaisille että gentiileille, ensi vaiheessa uskollisen sadanpäämiehen Corneliuksen talossa ja sittemmin Juudeassa ja kaikkialla Välimeren ympäristössä. Ensimmäisen vuosisadan puolivälin paikkeilla Jeesuksen sanoja alettiin kirjoittaa muistiin neljäksi evankeliumiksi samoin kuin apostolien kirjeiksi. Yhdessä ne muodostavat tuntemamme *Uuden testamentin*. Urantialla viettämiensä viimeisten vuosien aikana Jeesus puhui ajasta, jolloin ”uuden evankeliumin” seuraajat olisivat vihattuja ja vainottuja ja heitä tapettaisiin. Uudessa testamentissa Paavali puhuu julmista susista, jotka Jeesuksen jälkeen johtavat lampaat pois. (*Apostolien teot* 28:29). Vastatessaan Natanaelin kysymykseen lähitulevaisuuden tapahtumista Jeesus sanoi hänelle profeetallisesti:

”Tokihan minä kerron teille ajoista, jolloin tämä kansa on täyttänyt paatumuksensa maljan ääriään myöten; jolloin tuomio äkkiä lankeaa tämän isiemme kaupungin ylle. Lähdén kohta luotanne, sillä menen Isän tykö. Sen jälkeen kun poistun luotanne, pitääkää varanne, ettei kukaan teitä eksytä, sillä monta on niitä, jotka tulevat vapauttajina ja jotka johtavat monet harhaan. — Olkaa kärsivällisiä! Älkää epäilkö, etteikö tämä valtakunnan evankeliumi saavuttaisi riemuvoittoa kaikista vihollisista ja etteikö sitä lopulta julistettaisi kaikille kansoille.” [176:1.1]

Jeesus puhuu tässä profeetallisesti Jerusalemin hävityksestä roomalaisten käsissä ja kristittyjen vainosta. Jeesuksen kuolleistanousun ja Jerusalemin hävityksen jälkeen v. 70, keskiajan historian mukaan

noin 1,5 miljoonaa sielua menehtyi Rooman Colosseumilla keisareiden Neron, Domitianuksen ja Diocletianuksen hallituskausina. Mutta vuoden 313 aikana kristinusko muuttui ainiaksi Konstantinus I Suuren toimesta. Vuonna 312 Milviuksen sillan taistelussa, voittoa ennustavan taivaallisen näyn (in hoc signo vinces) innoittamana, Konstantinus I toi voiton kotiin ja pelasti huojuvan Rooman valtakunnan; samalla hänestä tuli Rooman valtakunnan keisari. Konstantinuksen noudattama toimintatapa muutti kristittyjen (juutalaisten ja gentiilien) näkyvät perinpohjaisesti.

Pian sen jälkeen Konstantinus kääntyi kristinuskoon; poliittisena manööverinä julkaistiin Milanon edikti vuonna 313. Ediktissä määrättiin, että ”oli soveliaasta kristittyjen ja kaikkien muiden nauttia vapaudesta noudattaa parhaaksi katsomaansa uskontoa”. Kristinuskosta tuli Rooman virallinen uskonto. Mutta vuonna 331 Konstantinus allekirjoitti toisenkin ediktin eli ediktin kerettiläisyyttä vastaan. Sen tarkoitus oli taistella niitä vastaan, jotka harasivat Rooman uutta uskontoa vastaan. Ne, jotka eivät totelleet Rooman uutta vaikutusvaltaa, voitiin pidättää, heitä voitiin vainota ja heidän kirkkonsa polttaa. Valtakunnan kulttiin osallistumisesta kieltäytyminen katsottiin valtiopetokseksi, josta rangaistiin kuolemalla.

III. Konstantinuksen kahdet kasvot

Jos Konstantinus oli kääntynyt kristityksi ja väitti olevansa oikea uskovainen, niin miksi hän ryhtyi vainoamaan ja tappamaan kristittyjä? Syynä näyttää olleen se, että ”samalla kun hän toimi kristillisen kirkon päämiehenä, samalla Konstantinus toimi myös pakanallisen papiston päämiehenä”. Uk:n mukaan Roomassa Jeesuksen aikana parhaiten edustetut uskonnot olivat kyynikot, stoalaiset ja mysteerikultit. Viimeksi mainittujen joukossa suurin oli mitralainen mysteerikultti.

Ammoisten mysteerikulttien palvelusmenetelmä oli vain kertyneen uskonnollisen rituaalin pitkä yhtäjaksoinen esitys. Lopulta rituaalista kehittyivät nykyisentyypinen sosiaalinen seremonianormisto ja uskonnollinen palvelus, meno, johon sisältyy rukoilua, laulua, vuoroluentaa sekä muita yksittäin tai ryhmässä suoritettavia hartaudenharjoituksia. [90:5.3]

Shamaaneista liikkeelle lähtenyt papiston kehitys johti oraakkeleiden, ennustajien, laulajien, tanssijoiden, sääntekijöiden, uskonnollisten pyhäinjäännösten vartijoiden, temppelinhoitajien ja povareiden kautta uskonnollisen palveluksen tosiasiallisen ohjaajan asemaan. Lopuksi papinvirasta tuli perinnöllinen, syntyi sukupolvesta toiseen jatkuva pappiskasti. [90:5.4]

Ja kun uskonto institutionaalistui, nämä papit väittivät ”pitävänsä hallussaan taivaan avaimia”. [90:5.5]

Papit ovat aina pyrkineet tekemään vaikutuksen rahvaaseen ja herättämään siinä kunnioitusta sillä, että he toimittavat uskonnollisen rituaalin muinaisella kielellä ja tekevät kaiken maailman maagisia eleitä. Tämän tarkoituksena on hämätä palvelustaan osallistuvia ja

pönkittää pappien hurskautta ja arvovaltaa. Tähän kaikkeen sisältyvä suuri vaara on siinä, että rituaali muuttuu helposti uskonnon korvikkeeksi. [90:5.6]

Rooman pakanalliset käytänteet, varsinkin mitralaiset mysteerikultit, lomitettiin kristinuskon käytänteisiin uuden universaalisen eli katolisen kirkon alaisuudessa, ja sen ainoana tarkoituksena oli Rooman valtakunnan koossapitäminen. Pakanallisen pappiskunnan päämiehenä Konstantinus oli ”pontifex maximus”, ja hän tarvitsi samankaltaisen tittelin kristillisen kirkon päämiehenä. Kristityt kunnioittivat häntä ”piispojen piispana”, kun Konstantinus itse puolestaan käytti arvonimeä ”vicarius Christi”, Kristuksen sijainen.

Konstantinus jatkoi uuden uskonnon vastustajien vainoamista, ja monet kristityt saivat surmansa siksi, että he vastustivat tätä uutta luopuriuskontoa, oppia, joka yhdisti kirkon maailmalliseen valtaan.

Konstantinuksen myötä kirkko alkoi kehittää oppejaan paavien ja muun papiston virkaanasettamisesta, pappiskunnan erikoisasetuksesta tavalliseen usko-vaisten kansaan nähden. Se alkoi ottaa käyttöön useita Rooman pakanauskontojen rituaaleja ja tapoja. Suoranaisena seurauksena kerettiläisediktin antamisesta oli se, että Konstantinuksen kääntymyksen jälkeen useimmat kristityt joutuivat vainojen kohteiksi kuin sitä ennen. Kun keisari lopulta menetti valtansa, Rooman piispat nousivat vihdoinkin etunäyttämölle ja omaksuivat Konstantinuksen arvonimet: pontifex maximus, piispojen piispa ja Kristuksen sijainen.

1600-luvun historioitsija Thomas Hobbes kirjoitti noista ajoista näin: ”Jos tarkastelee tämän suuren kirkollisen hallitusvallan alkuperää, ymmärtää helposti, että paavius ei ole mitään muuta kuin edesmenneen Rooman valtakunnan haamu, joka istuu kruunu päässä sen haudalla”. Jotkut historioitsijat pitävät Konstantinuksen kääntymyksen ja sittemmin tapahtuneen kristittyjen vainon välistä aikaa pimeiden vuosisatojen alkuna.

IV. Dominicus ja inkvisitio

Saattaisi silti olla soveliaampaa kutsua pimeiksi vuosisadoiksi aikakautta, jolloin Raamatun lukeminen ja hallussapitäminen oli kiellettyä. Katolinen kirkko julisti 1200-luvulla Raamatun lukemisen rangaistavaksi rikokseksi. Konflikti katolisen kirkon ja Raamattuun uskovien välillä alkoi 1100-luvun lopulla erään Dominicus de Guzman (~1170–1221) -nimisen katolisen papin toimesta. Vuonna 1215 Dominicus perusti dominikaanisen sääntökunnan. Dominicus ja hänen uusi sääntökuntansa tunnettiin siitä, että ne väittelivät oman aikansa raamattu-uskovien kanssa. Epäonnistuttuaan yrityksissään taivutella raamattu-uskovaiset kristityt uskomaan, että Rooman käskyt ja opinkappaleet olivat kaikkien Raamatusta tehtyjen kirjaimellisten tulkintojen yläpuolella, Dominicus turvautui taivuttelumenetelmiensä vaihtamiseen: retoriikka ja väittely vaihtuivat miekkaan ja tuleen. ”Voidaan sanoa, että Dominicus, paavi Innocentius III:n ohella, oli Rooman kammottavimman sosio-uskonnollisen

terrorin perustaja. Inkvisitio sai alkunsa, ei suinkaan ristiretkenä muslimeja tai noitia vastaan, vaan siksi, että oli olemassa raamattu-uskovaisia kristittyjä, sellaisia kuin albigenssit eli kataarit.”

Ristiretki kataareja eli albigenssejä vastaan (1209–1229) oli kaksikymmenvuotinen sotaretki, jonka katolisen kirkon päämies aloitti kataarien eliminomiseksi. Historialliset selonteot noilta ajoilta näyttävät parhaimmillaankin ristiriitaisilta vihjatessaan, että katarilaisuus (kreikan sanasta *katharoi* – puhtaat) oli uskonnollinen lahkko, joka uskonkäsityksiltään vaikutti dualistiselta.

Luettuamme näistä uskonnollisen ja omakohtaisen uskon asioista eteemme nousee tarkkarajainen kontrasti, kun luemme *Urantia-kirjaa*. *Urantia-kirja* laajentaa ja selventää erinomaisella tavalla näitä käsitteitä. Joten lukekaamme:

Vaikka uskonto on pelkästään henkilökohtainen hengellinen kokemus – Jumalan tuntemista Isäksi –, tämän kokemuksen luonnollinen seuraus – ihmisen tunteminen veljeksi – edellyttää, että minuuus määrittelee subteensa muihin minuuksiin, ja tällöin mukaan tulee uskonnollisen elämän sosiaalinen eli ryhmäaspekti. [99:5.1]

Annettakoon sanan ”usko” merkitä mieluumminkin yksilön subdettia Jumalaan kuin sellaista opillista sanamuotoa, jonka jokin kuolevaisryhmä on kyennyt sopimaan yhteiseksi uskonnolliseksi kannanmäärityksekseen. [99:5.7]

”Onko sinussa uskoa? Pidä se silloin omanasi.” [99:5.7]

Että uskossa on kysymys vain ihanteellisten arvojen tajuamisesta, sen osoittaa Uuden testamentin antama määritelmä, joka sanoo, että usko on toivottujen asioiden substanssi ja todiste asioista, joita ei nähdä. [99:5.8]

Urantia-kirjassa käytetään erityistä nimeä mainitunkaltaisista ihmisistä: me olemme agondontereita. Urantia-kirjan mukaan agondonterit ovat evolutionaarisia tabdollisia luotuja, jotka kykenevät uskomaan, vaikkeivät näe; pysymään lujina, kun joutuvat eristyksiin, ja voittamaan ylitsepäsemättömiä vaikeuksia jopa joutuessaan toimimaan yksin. [50:7.2]

Historia kertoo, että paavi Innocentius III otti asiakseen muuttaa albigenssien käsitykset ja uskon. Kun Dominicus de Guzmanin (katolisen kirkon ”pyhä Dominicus”) retoriikka ja uhkailut epäonnistuivat, paavi Innocentius julisti ristiretken Languedocin aluetta vastaan ja tarjosi kataarikerettiläisten maita jokaiselle ranskalaisaatelisellem, joka tarttuu aseisiin tämän asian puolesta. Albigenssiristiretken välittömänä seurauksena oli dominikaanisen sääntökunnan muodostaminen ja luominen sekä keskiajan inkvisitiolaitos. Katolinen kirkko oli keksinyt aseensa, jolla juuria henkilökohtaista uskoa noudattavat vapaa-ajattelijat.

Tarkoituksenani ei silti ole esittää, että Dominicus oli uskomuksissaan täysin sokea. Historia kertoo

myös Dominicuksen kostotoimista paavia vastaan, kun hän näki emissaarien jättävän albigensseille paavin uhkavaatimuksen. Hän vastasi terävästi: ”Ei voiman ja mahtavuuden osoituksilla, ei vasallikulkueilla ja upeasti valjastetuilla ratsukoilla eikä komeilevalla vaatetuksella harhaoppisia voiteta käännyttäisiksi, vaan kiihkeästi saarnaamalla, apostolista nöyryyttä osoittamalla, yksinkertaisella elämällä, näyttämällä se todelliseksi, ei vain pyhästä näyttäväksi. Kiihkoon tulee vastata kiihkolla, nöyryyteen nöyryydellä, valheelliseen pyhyyteen todellisella pyhyydellä, epätoiuksien julistamiseen totuuden julistamisella.”

Mainitut Dominicuksen toteamukset paljastavat albigenssien lujan uskon lisäksi katolisen kirkon käyttämien manipulointikeinojen naurettavuuden. Vaikkeivät Dominicuksen motiivit läpikotaisen väärä tai harkitsemattomia olleetkaan, hänen hyvät aikomuksensa osoittautuivat katastrofaaliseksi. Dominicus väitti ja kiivaili, että albigenssien pyhyys oli epäaitoa ja että se tulisi voittaa katolisuuden (muka) aidolla pyhyydellä.

Vastakohtaan vuoksi palauttaimme taas mieleemme *Urantia-kirjan* sanat: ”Onko sinussa uskoa. Pidä se silloin omanasi.”

Vuonna 1233 paavi Gregorius IX vakiinnutti inkvisition kirkon viralliseksi politiikaksi, ja sen oppikappaleista tuli kanoninen laki seuraaviksi 600 vuodeksi. Kuolemasta tulee jokapäiväistä. Raamattuun uskovia kristittyjä hirtetään, suolistetaan, silvotaan ja poltetaan roviolla siitä hyvästä, että he ovat jossain muodossa kääntäneet, pitäneet hallussaan, lukeneet ja jalleet Raamattuja.

Historioitsija David Cloud selostaa: ”Kirjoitusten luoma valo teki Rooman harhaopit kiistattomiksi. Rooman vuodattamat vainot näiden rauhaarakastavien ihmisten päälle oli suunniteltu heidän tuhoon ja Kirjoitusten tuhoon.” Muuan toinen historioitsija lainasi John Dowlingia kirjassaan *Roomalaiskatolisuuden historia*: ”Huolelliset ja uskottavat historioitsijat ovat laskeneet, että paavilliset syyttäjät teurastuttivat 50 miljoonaa ihmistä jäsentiä harhaoppisuuden rikoksesta.”

V. Protestanttinen aikakausi ja uskonpuhdistus

Roomalaiskatolisen kirkon ja raamattu-uskovaisten kristittyjen välinen kamppailu jatkui seuraavat 600 vuotta, ja seuraavat 1000 vuotta paavi hallitsi niin kuin Rooman keisarit olivat hallinneet ennen heitä. Heidän komennossaan Raamatun lukijoita ja heidän Raamattujaan poltettiin roviolla. Kun Raamattuja jatkuvasti julkaistiin, ne poltettiin mitä pikimmin tulla, jonka katolinen kirkko syytti.

John Wycliffe (Yorkshire, Englanti; 1328–1384) oli yksi ensimmäisistä katolisen kirkon toisinajatteli-joista ja oli alkuaikojen uskonpuhdistajista ainoa, joka käänsi ja julkaisi Raamatun englanniksi. Hänen reformistinen liikkeensä, Lollard-liike, oli protestanttisen uskonpuhdistuksen edelläkävijä. Wycliffen liike oli tietystä määrin kapinalliseksi, joka julisti pappisvastaisia ja raamattukeskeisiä uudistuksia. Hänen liikkeensä oli yksi ensimmäisistä paavinvallan vastustajista, jolla oli

vaikutusta myös maalliseen valtaan (varhaisin kappailija kirkon ja valtion erillisyyden puolesta). Hänen liikkeensä oli läpikotaisin kuurianvastainen.

Wycliffen konflikti kirkon kanssa on summattavissa seuraavaksi näkemykseksi: ”On yksi universaalinen kirkko, ja sen ulkopuolella ei ole pelastusta. Sen päämies on Kristus. Yksikään paavi ei saa sanoa, että hän olisi päämies, sillä hän ei voi sanoa olevansa valittu ei edes olevansa kirkon jäsen.”

Vaikka John Wycliffe kuoli 28.12.1384, Konstanzin kirkolliskokoukselta vei 44 vuotta julistaa hänet kerettiläiseksi, ja paavi Martinus V:n johdolla annetun katolisen kirkon pannaanjulistuksen nojalla hänen kirjansa määrättiin poltettaviksi. Hänen tuhkinsa määrättiin kaivettavaksi maasta ja julistettiin kirkonkiroukseen, minkä jälkeen tuhka viskattiin Swiftjokeen. Kirkolliskokous määräsi lisäksi, että *Raamatun* kääntäminen englanniksi, niin kuin maallikot olivat ilman lupaa tehneet, oli harhaoppisuussyytteen nojalla rangaistavaa.

Mutta kohta uskonpuhdistuksen tuulet alkoivat puhaltaa uskonpuhdistajien suunnalta. John Wycliffen ja hänen kääntämänsä *Raamatun* opetukset ovat vaikuttaneet kristinuskoon aivan näihin päiviin saakka. John Wycliffe ja hänen liikkeensä vaikuttivat dramaattisella tavalla keskiajan suurimpaan tapahtumaan: protestanttiseen uskonpuhdistukseen. Martin Lutherin ja Jean Calvinin aloittama protestanttinen uskonpuhdistus oli suora seuraus katolisten ja ekkatolisten loppumattomasta tyytymättömyydestä katolisen kirkon ja sen päämiehen, paavin, menettelytapoja, dogmeja ja kyseenalaisia käytänteitä kohtaan.

Paavi Leo X:n lipun alla toimiva Vatikaani oli 16:nneen vuosisadan alussa vararikon partaalla. Suunnitteilla oli varainkeräys Pietarinkirkon uudelleenrakentamiseksi Roomassa ja meneillään oli sotia naapurimaita vastaan, joten katolisen kirkon rahoitusvaikeudet vain pahenivat. Vuonna 1510 Luther palasi Rooman-matkaltaan ja oli katkerasti pettynyt Roomassa kohtaamaansa korruptioon, joka lannisti häntä. Seuraavaksi yhteenveto Lutherin katkerasti kritisoiduista käytänteistä:

1. Väärin oppien opettaminen.
2. Kirkollinen väärinkäytös.
3. Kirkollinen auktoriteetti.
4. Kirkon virkojen osto ja myynti.
5. ”Pyhänjäännösten” harras jumalointi, tarkoituksena saada helpotusta syntien ajallisesta rangaistuksesta kiirastulessa.
6. Aneoppi ja aneiden myynti.

Nimenomaan aneiden myynti, paavi Leo X:n etenkin Saksassa soveltama rahoitusväline, joutui Lutherin kritiikin kohteeksi. Ilmauksena huolistaan katolisen kirkon väärinkäytöksiä kohtaan Luther nauhasi kuuluisat 90 teesiään Wittembergin tuomiokirkon oveen asettuen siten avoimeen vastarintaan ja kappinaan korruptoitunutta katolista kirkkoa vastaan ja protestoidakseen anekapppaa ja muita epärehellisiä käytänteitä vastaan.

Lyhyesti kerrottuna ane oli kirjallinen dokumentti, joka takasi sen ostajalle täyden tai osittaisen vapau-

tuksen sellaisista synneistä koituvasta ajallisesta rangaistuksesta, jotka oli jo annettu anteeksi (enemmän tai vähemmän kiirastulikäsité). Ane myönnettiin ostajalle Vatikaanin ja paavin sinetein. Luther arvosteli katkerasti sitä, että aneet myytiin syntien sovituksena. Hänen mielestään tämä edusti paremminkin rahallista kauppatointa kuin aitoa ja rehellistä katumusta. Lutherin sanoin: ”Aneet ovat olivat välitön rikkomus alkuperäistä tarkoitusta vastaan, joka on syntien tunnustaminen ja katumus, ja että kristityt johdatettiin valheellisesti uskomaan, että he voisivat ostaa anteeksiannon synneistään aneita hankkimalla. Luther julisti sen sijaan, että pelastusta ei ansaita hyvin teoin, vaan se saadaan vain Jumalan armon mukaisena ilmaisena lahjana Jeesukseen Kristukseen uskomalla.

Lukekaamme, mitä Jeesus *Urantia-kirjassa* sanoo pelastumisesta:

”Pelastus on Isän antama lahja, ja sen paljastavat hänen Poikansa. Se, että puolestasi otat sen uskon kautta vastaan, tekee sinusta osallisen jumalalliseen olemukseen, Jumalan pojan tai tyttären. Uskon kautta sinut vanhurskautetaan, uskon kautta sinut pelastetaan, ja tämän saman uskon kautta sinua viedään iäti eteenpäin enentyvään ja jumalalliseen täydellisyteen johtavalla tiellä. Uskon kautta Abraham vanhurskautettiin, ja Melkisedekin opetusten kautta hän tuli tietoiseksi pelastuksesta. Kautta aikakausien tämä sama usko on pelastanut ihmisten poikia, mutta nyt Poika on tullut Isän tyköä tekemään pelastuksesta todellisemmän ja hyväksyttävämmän.” [150:5.3]

Luther pääsi varsin lähelle *Urantia-kirjan* opetuksia julistaessaan pelastusta Jumalan armon ansiosta. *Urantia-kirja* sanoo:

Valtakunnan evankeliumin pelastava totuus on edelleenkin se, että ihminen on uskon kautta Jumalan poika. [193:0.4]

Pelastuminen Jumalan armosta vahvistetaan Jeesuksen sanoin hänen haudastanousunsa jälkeen loppullisissa ilmestymisissään opetuslapsilleen. Lukekaamme siis:

Mikä sielunne pelastaa, on nimenomaan uskonne. [193:1.2]

Lisäksi Luther kyseenalaisti paavin ja katolisen kirkon auktoriteetin opettamalla, että *Raamattu* on ainoa jumalallisesti ilmoitetun tiedon lähde. Hän oli perinjuurin sellaisia väitteitä vastaan kuin paavin erehtymättömyys tai että paavi oli ”jumalallisen tiedon lähde”. Sillä, että Luther käänsi *Raamatun* latinasta kansankielelle, oli valtava vaikutus kirkkoon ja saksalaiseen kulttuuriin, ja se johti sittemmin englanninkieliseen kuningas Jaakon Raamatun-käännökseen (The King James Version).

VI. Vastauskonpuhdistus

Vastauskonpuhdistus oli Rooman paavin reaktio niin kutsuttuun protestanttiseen uskonpuhdistukseen. Vastauskonpuhdistuksen ensisijaiset tavoitteet olivat:

1. Peruuttaa protestanttinen uskonpuhdistus ja ne vapaudet, jotka se toi monille tämän planeetan asukkaille.
2. Lisätä paaviuden valtaa ja arvostusta.
3. Jatkaa hallitsemista entiseen tapaan.

Vaikka uskonpuhdistuksen hedelmät edelleenkin vaikuttavat paaviuden vanhan koulun opinkappaleisiin, siitä huolimatta on tänäkin päivänä olemassa jäänteitä ”vanhasta pelastusopista”. Luetteloin kohta muutamia näistä opeista, joita katolinen kirkko on opettanut voittaakseen puolelleen kannattajia sen pelon nojalla, että pelastus on saavutettavissa vain kirkon dogmatisoitujen oppien kautta. Kysymys on samoista opinkappaleista, joita vastaan raamattu-uskovaiset kristityt ovat taistelleet ja kuolleet ne kumotakseen ja ne hävittääkseen. Esitän Uk:n kielellä muutamia näistä pelastusopin kohdista sellaisina kuin katolinen kirkko ne jäsenilleen pakottaa:

Pelastusopit

1. Pelastus hyvin töiden nojalla

Katolinen kirkko torjuu kiiwaasti ajatuksen pelastuksesta vain armon nojalla, sillä se uskoo pelastukseen hyvien tekojen seurauksena (Trenton kirkolliskokous, 1545–1563), vahvistettu Vatikaanin toisessa kirkolliskokouksessa 1960.)

KUODES ISTUNTO, VANHURSKAUTTAMISTA KOSKEVAT KAANONIT: ”Kuka tahansa, joka sanoo, että vanhurskauttava usko ei ole muuta kuin luottamusta jumalalliseen armoon, joka Kristuksen tähden sovittaa synnit, tai että tämä luottamus yksistään vanhurskauttaa meidät, OLKOON HÄN KIROTTU.” (Vanhurskauttamista koskevat kaanonit, kaanon 12).

Mitä *Urantia-kirja* sanoo?

”Pelastus saavutetaan bengen uudestisyntymisen eikä hurskastelevien liballisten tekojen kautta. Vanhurskaututte uskon kautta ja pääsette veljeskuntaan armon kautta, ei pelon ja liballisen itsensä kieltämisen kautta – –” [143:2.5]

2. Pelastus sakramenttien nojalla

Katolinen kirkko tunnustaa seitsemän sakramenttia: kaste, konfirmaatio (eli krismaatio), ehtoollinen, katumus, sairaan voitelu, pappisvihkimys ja avioliitto.

Lukekaamme, mitä *Urantia-kirja* sanoo sakramenteista:

1) Sakramentit:

Koko sinä aikana, jonka urantialaiset rituaalit ovat kehittyneet, on ihmisubri edistynyt verisestä ihmissyönnin harjoittamisesta korkeammille ja symbolisemmille tasoille. Alkuaikojen ubri-rituaaleista syntyivät myöhempien aikojen sakramenttiseremoniat. [89:9.1]

Varhaiset ideat lunnaista, lunastuksesta ja liittosopimuksista ovat kehkeytyneet myöhempien aiko-

jen sakramenttipalveluiksi. Tällä seremoniaalisella kehityksellä on ollut merkittävä sosiaalistava vaikutus.

Heprealaiset harjoittivat kauan aikaa tätä rituaalia osana omia pääsiäismenojaan, ja juuri tästä seremoniatavasta sai alkunsa myöhempi sakramentin kristillinen versio. [89:9.2]

2) Avioliitto

Kaldealaisbeimot tunnustivat, että vaimolla on oikeus vaatia puolisoiltaan ennen avioliittoa annettava sitoumus olla ottamatta toista vaimoa tai konkubiinia; sekä kreikkalaiset että roomalaiset suosivat yksiavioista liittoa. Esi-isienpalvonta on aina edistynyt yksiavioisuutta, samoin kristittyjen erehdys pitää avioliittoa sakramenttina. [83:6.3]

Avioliittoinstituutio, jonka huipentuma on koti, on totta kyllä ihmisen yleinen instituutio, mutta se on nimenomaan ihmisen aikaansaannos. Sitä ei olisi koskaan pitänyt ruveta kutsumaan sakramentiksi. [83:8.1]

3) Kaste

Katolinen usko opettaa, että kaste on pelastumisen kannalta välttämätön:

SEITSEMÄS ISTUNTO. KASTETTA KOSKEVAT KAANONIT: ”Jos joku sanoo kasteen olevan valinnainen eli ettei se ole pelastumisen kannalta välttämätön, OLKOON HÄN KIROTTU.” (Trentin kirkolliskokous, kaanonit kasteesta, 5. kaanon)

Mitä *Urantia-kirja* sanoo?

Uuteen ilmoitukseen perustuva sosiaalistettu uskonto maksaa aina sen hinnan, että se joutuu tekemään kompromisseja sen itseään edeltävän uskonnon vakiintuneiden muotojen ja tapojen suuntaan, jonka se yrittää pelastaa. Kaste oli hinta, jonka Jeesuksen seuraajat maksoivat siitä, että he pitivät Johannes Kastajan seuraajat mukanaan sosiaalistunutta uskontoa edustavana ryhmänä. Jeesuksen seuraajiin liittyessään Jobanneksen seuraajat luopuivat jokseenkin kaikesta muusta paitsi vedellä suoritettavasta kasteesta. [144:7.1]

3. Sovitusoppi, syntien anteeksiantaminen Kristuksen veri vuodattamalla

Sovituskäsite on yksi katolisen kirkon tärkeimmistä tunnusmerkeistä, siis sellainen opetus, että langenneilta esi-isiltämme perimämme synnit hyvitetiin ristillä. Tämä on katolisen kirkon ja monien uskon-suuntien kiistanalaisin periaate, periaate, jonka *Urantia-kirja* määrittelee ”äärimmäisen vastenmieliseksi” ja jonka se selvin sanoin kiistää.

Lukekaamme, mitä katolisella kirkolla on sanottavanaan sovituksista:

”Kuten paavi Pius XI toi julki kiertokirjeessään *Miserentissimus redemptor*, katolisessa traditiossa käsitteet sovitus ja lunastus nähdään usein läheisesti toi-

siinsa liittyvinä. Ja sovitusta tasapainotetaan erityisillä ennallistamisteoilla, jotka liittävät Kristuksen kärsimykset ja kuoleman syntien anteeksisaamiseen.”

Paavi Johannes Paavali II viittasi tähän käsitykseen kutsuessaan sitä ”uupumattomana ponnistuksena seistä niiden loputtomien ristien äärellä, joille Jumalan Poika yhä uudelleen ristinnaulitaan.”

Lukekaamme, mitä *Urantia-kirja* sanoo verenvuodatuksesta syntien anteeksisaamiseksi:

Barbaarimainen ajatus kiukkuisen Jumalan rauhoittamisesta ja loukatuksi itsensä tuntevan Herran lepyttämisestä, Jumaluuden suosioon pääsemisestä ubrein ja katumusbarjoituksin ja jopa verta vuodattamalla edustaa perin juurin lapsellista ja alkukantaista uskontoa – filosofiaa, joka ei ole tieteen ja totuuden valistuneen aikakauden arvoista. Sellaiset uskomukset ovat äärimmäisen vastenmielisiä universumeissa palveleville ja niitä ballitseville taivaallisille olennoille ja jumalallisille ballitsijoille. On häväistys Jumalaa kohtaan uskoa, väittää tai opettaa, että on välttämätöntä vuodattaa viatonta verta hänen suosionsa saavuttamiseksi tai kuvittelun jumalallisen vihan torjumiseksi. [4:5.4]

Heprealaiset uskoivat, että ”ilman verenvuodatusta ei voisi olla syntien anteeksiantoa”. He eivät olleet päässeet vapautteen vanhasta ja pakanallisesta ajatuksesta, jonka mukaan Jumalia ei voisi lepyttää muu kuin veren näkeminen, vaikka Mooses ihmisubrit kieltämällä ja ne seremoniallisin eläinubrein korvaamalla saikin aikaan tuntuvaa edistystä lapsenomaisten beduiiniseuraajiensa alkukantaisessa mielessä. [4:5.5]

Jäljempänä *Urantia-kirjassa* sen laatijat selvittävät kerran vielä, miksi Nebadonin Mikael (Nasaretin Jeesus) tuli tälle mitättömälle, Urantiaksi kutsutulle, planeetalle. Hän teki sen saavuttaakseen päämääränsä tämän universumin hallitsijana, Nebadonin universumin, jonka hän oli itse luonut. Lukekaamme seuraava katkelma:

Paratiisin-Pojan lahjoittautuminen maailmalle kuului erottamattomasti tilanteeseen, jossa yksi planeetaarinen aikakausi päättyi. Se oli väistämätöntä. Se ei tapahtunut siksi, että näin olisi pyritty saavuttamaan Jumalan suosio. Tämä jumalallinen lahjoittautuminen sattui myös olemaan erään Luoja-Pojan viimeinen henkilökohtainen näytös pitkässä vaelluksessa hänen omaan universumiinsa kohdistuvan kokemuspohjaisen suvereenisuuden saavuttamiseksi. Olisiko suurempaa irvikuvaa Jumalan infiniittisestä luonteesta kuin opetus, jonka mukaan hänen isänsydämensä kaikessa ankarassa kylmyydessään ja kovuudessaan ei sen vertaa liikuttunut luotujensa onnettomuuksista ja murbeista, että hänen hellä armeliaisuutensa saatiin pubkeamaan esiin, vasta kun hän näki nuhteettoman Poikansa verta vuotavana ja kuolevana Pääkallonpaikan ristinpuussa! [4:5.6]

Mutta *Urantian* asukkaat tulevat vielä löytämään vapauduksen näistä Universaalisen Isän olemusta koskevista muinaisista erheistä ja pakanallisista taikauskooista. Jumalaa koskevan totuuden paljastuminen tekee tuloaan, ja ihmissuvun on määrä tuntea

Universaalinen Isä koko siinä luonteen kauneudessa ja ominaisuuksien ihannuudessa, jotka Urantialla Ihmisen Poikana ja Jumalan Poikana vierailut Luoja-Poika niin suurenmoisella tavalla esitti. [4:5.7]

VII. Lopuksi

Urantia-kirjan sanoma pakottaa meidät vapautumaan dogmeista eli sellaisesta, että elämme muiden ihmisen ajattelun tuloksista, kirkollisesta auktoriteetista, tradition ja ritualismin kahleista. *Urantia-kirja* paljastaa meille yksinkertaisesti, että olemme Jumalan poikia ja että olemme veljiä yhden yhteisen Isän poikina, että olemme kosmoksen kansalaisia, jotka ovat lähes päättymättömän ylösnousemusmatkansa ja etenemisensä alussa. Se vie meidät aina vain lähemmäksi Jumala Isää, ”Ensimmäistä Lähettä ja Keskusta”.

Lopulta ymmärsin, miksei Jeesus koskaan kirjoittanut mitään muistiin, ja sen, miksei meille ole koskaan paljastettu sen henkilön nimeä, jonka kautta *Urantia-kirja* annettiin. Se johtuu siitä, että meillä ihmisillä on taipumus jumaloida sellainen, mitä emme osaa selittää. Se johtuu siitä, että ihminen on luonteeltaan itsekäs ja itsekeskeinen, ja kun ihminen saa tietoa, hän mieluusti monopolisoi tämän tiedon ja pyrkii tekemään siitä vallankäytön välineen ja käyttämään sitä muiden ihmisten kontrolloimiseen.

Jeesukselle tärkein tehtävä oli sanoman perilletoimittaminen ja sanoman tuojan korokkeelle nostamisen välttäminen mihin hintaan hyvänsä. Hänen sanomansa oli Jumalan Isyys ja ihmisten veljeys, viesti, jonka hän toimitti perille ihmisen lihallisessa hahmossa. Sanoma välitettiin meille ”Jumalan valtakuntana”, hengellisenä valtakuntana ja uutena henkilökohtaisena uskontona, joka on vapaa uskontunnustuksista, dogmeista, traditioista ja orjallisista rituaaleista ja seremonioista. Jeesus selosti tämän kaiken parhaiten puhuessaan totuutta etsiville henkilöille luentosarjassa, jonka hän esitti muinaisessa persialaisessa Urmian kaupungissa.

Taivaan valtakunta, jumalallinen hallitusvalta, perustuu Jumalan ylivaltiuden tosiasiaan – Jumala on henki. Koska Jumala on henki, tämä valtakunta on hengellinen. Taivaan valtakunta ei ole aineellinen eikä pelkästään älyperäinen, vaan se on hengellinen subde Jumalan ja ihmisen välillä. [134:4.2]

Jos eri uskonnot tunnustavat Jumala Isän henkisen suvereenisuuden, silloin kaikkien tällaisten uskontojen keskuudessa säilyy rauha. Kun jokin uskonto luulee olevansa jollakin tavoin kaikkia muita ylempänä ja olevansa kaikkia muita uskontoja arvovaltaisempi, vasta silloin tuo uskonto katsoo olevansa oikeutettu subtautumaan suvaitsemattomasti muubin uskontoihin ja rohkenee vainota muiden uskontojen uskovia. [134:4.3]

Uskonnollista rauhaa – veljeyttä – ei voi koskaan olla olemassa muutoin kuin siten, että kaikki uskonnot ovat halukkaita luovuttamaan kokonaan pois kaiken kirkollisen määräysvaltansa ja luopumaan täydelleen koko hengellisen ylivalan käsityksestä. Jumala yksin on henkivaltias. [134:4.4]

Uskontojen kesken ei voi vallita tasa-arvoisuutta (uskonnollista vapautta) ilman, että samalla käydään uskonsoita, elleivät kaikki uskonnot suostu siirtämään kaikkea uskonnollista suverenisuutta jollekin ihmisen jäljapuolella olevalle tasolle, itse Jumalalle. [134:4.5]

Urantia-kirjan sanoma on selkeä ja yksinkertainen, ja se suunniteltiin ihmiskunnan hyväksi 2000 vuotta sitten, Jeesuksen elämän aikana ja seuraaviksi vuosituhansiksi ja pitemmällekin. Se on sanoma, jossa ei ilmene politiikkaa, uskontunnustuksia eikä dogmeja, siinä ei esiinny maallistunutta eikä jähmettynyttä uskontoa, ei myöskään retorista filosofiaa. Se on viesti yksilölle ja sellaisenaan sanoma koko maailmalle. Se on *Urantia-kirjan* rooli tulevaisuudessa. Se tuo Jeesuksen sanoman kaikille tuleville sukupolville.

Urantia-kirjan sanoin:

Urantialla voi vallita kestävä uskonrauha, vasta kun kaikki uskonnolliset ryhmittymät luopuvat omaehtoisesti jumalallisen suosion, valitun kansan tai uskonnollisen suverenisuuden käsityksistään. Vasta kun Jumala Isästä tulee korkein, vasta silloin ihmisistä tulee uskonveljiä ja vasta silloin he elävät keskenään maan päällä vallitsevan

uskonrauhan oloissa. [134:4.10]

Urantia-kirja pyrkii 2007 sivullaan kattamaan suuruniversumin kosmologian, universumimme luomisen, *Urantia-planeettamme* historian sen aivan alusta saakka aina viiteen käänteentekevään ilmoitukseen saakka.

Minulle 2007 sivua merkitsevät vain muutamaa sivua, jotka on käytetty niin monen asian selostamiseen, mutta monet ihmiset käyttävät sivumäärää tekosyynä olla lukematta kirjaa. Ymmärrän, että me kaikki ihmiset olemme taipuvaisia laiskuuteen – älyllisellä, moraalilla ja hengellisellä alalla –, joten esitän sinulle haasteen lukea koko kirja, vaikka se vaatisi koko loppuelämäsi ajan. Sinulla ei ole varaa kulkea elämäsi läpi tietämättä, missä olet, miksi olet täällä, mihin olet menossa ja kuka luojasi on.

Ellei mistään muusta syystä, niin lue kirja, koska sanon, että se muuttaa elämäsi.

Tiedän sen todeksi, koska minun elämäni se aivan varmasti muutti.

Osoittakoon Herra sinulle sen valon, joka sisimmässäsi on.

Kääntänyt Seppo Kanerva

Lahjoittautumismissio

STUART KERR III
Yhdysvallat

Ihmiset aloittavat kuolevaisena elättävän elämänsä lihallisina poikina ja tyttärinä. Tämä on johdannamme siihen fyysiseen todellisuuteen, jossa tässä maisessa olomuodossa kamppailemme. Luoja-Poikamme, Nebadonin Mikael, lahjoittautui tähän maailmaan 2000 vuotta sitten avatakseen ihmiskunnalle uuden tuomiokauden. Hän tuli Jeesus Nasaretilaisena, Ihmisen Poikana, ja lihaksi julki tulleen totuutena. Hän tuli tarjoamaan ihmiskunnalle uuden elämäntavan ja lupauksen muutoksesta, jonka myötä hänen luvattu Lohduttajansa, Totuuden Henki, vahvistaisi ihmisen sisimmässä olevaa sielua mielen jatkuvan hengellisen uudistamisen keinoin.

Universaalilla Isällä on luomakuntaa varten kauaskantoinen tarkoitus ja jumalallinen suunnitelma, mikä koskee eritoten hänen kuolevaislapsiaan. Seitsemän superuniversumin evoluution myötä paljastuvien seitsemän päätarkoituserän mukaisesti taivaallinen Isämme on säätänyt *jumalallisen edistymissuunnitelman menestyksekkää[n] toteuttamiseksi[n]. Se on universaalinen suunnitelma tahdollisten olentojen luomiseksi, kebittämiseksi, taivaaseen nostamiseksi ja täydellistämiseksi. [7:4.1].* Tämä evoluutioon perustuva suunnitelma Paratiisiin noususta on *yksi universumin suurenmoisimmista toimintakonaisuuksista [77:9.12],* eteenpäin vievä suunnitelma, *joka tuo Jumalan alas ihmisen luo ja sitten ylevän kumppanuuden avulla vie ihmisen ylös Jumalan luo ja sen jälkeen palvelun täyttämään ikänsuuteen ja perillepääsyn jumalallisuuteen. [77:9.12].* Tällainen on suurenmoinen suunnitelma

ajallisuuden ja avaruuden aineellisten olentojen saattamiseksi Paratiisiin täydellisyyteen, suunnitelma, jonka toi julki lahjoittautuvan Pojan kokemus elämästä.

Iankaikkinen Poika sitoutuu täysimääräisesti hyväksymään Isänsä suunnitelman universumien luotujen täydellisyyden saavuttamisesta, ja Ääretön Henki antaa käyttöön kaikki loputtomat voimavaransa *sille häkellyttävälle suunnitelmalle, jolla eloon jäävät tahdolliset olennot korotetaan Paratiisiin täydellisyyden jumalallisiin korkeuksiin. 8:3.5].* Totuuden Henki näyttää suuntaa tällä tiellä kohti täydellisyyttä. Tämä Isän ja Pojan vuodatama Totuuden Henki opettaa ihmisille totuuden Jumalan rakkaudesta ja Pojan armeliaisuudesta. Lisäksi se paljastaa Isän henkiolemuksen ja Pojan moraalisen luonteen.

Auttaakseen ihmiskuntaa sen uskollisessa pyrkimyksessä Universaalisen Isän tavoittamiseksi ja sitä seuraavassa Jumalan poikauden kokemisessa kuolevaisen ihmisen hengellisenä apuna on kolminainen hoiva: Äärettömän Hengen Universumityttären Pyhä Henki, Iankaikkisen Pojan Universumipojan Totuuden Henki ja Paratiisin-Isän Suuntaaja-henki. Kun mielenauttajahengen hoivaama kuolevainen on saanut avukseen tällaisen hoivan Universumin Äiti-Hengeltä, näin valmistellusta mielestä tulee erityisen altis tekemään vapaasta tahdostaan valinnan sisimmässään olevan Universaalisen Isän läsnäolon hyväksi, joka läsnäolo esiintyy lahjaksi annettuna Ajatuksensuun-

taajana. Tämä kuolevaismielen valmennus Pyhän Hengen hoivan kautta takaa Isän Suuntaaja-hengen hedelmällisen vastaanottamisen.

Jeesus, elävä Totuuden Henki

Nasaretin Jeesus toden totta rakasti ihmisiä, ja tämä sydäimestä kumpuava huolehtivuus teki hänestä äärimmäisen ymmärtäväisen ihmisten hengellisiä kaipauksia ja toiveita kohtaan. Hänellä oli terävä ymmärrys heidän hengellisestä psyykestaan.

Jeesus pystyi auttamaan ihmisiä näin paljon, siksi että hän niin vilpittömästi rakasti heitä. Hän todellakin rakasti jokaista miestä, jokaista naista ja jokaista lasta. Hän kykeni olemaan tällainen todellinen ystävä verrattoman ymmärryksensä ansiosta – hän tiesi perin tarkasti, mitä ihmisen sydämessä ja mielessä liikkuu. Hän oli kiinnostunut ja terävä huomioidentekijä. Hän oli oivallinen inhimillisten tarpeiden ymmärtäjä, hän oli taitava inhimillisten kaipausten selvilleottaja. [171:7.4]

Jeesuksen henki saavuttaa ihmisen sielun toimimalla ihmismielen kanssa ja sen kautta. Hänen henkensä edistää toimivaa yhteyttä lihallisen olomuodon ja korkeamman henkiolomuodon välillä. Nimenomaan mielen kautta sieluun omaamansa yhteyden kautta Jeesus antaa Totuuden Henkensä välityksellä ihmispersoonallisuudelle kyvyn pyrkiä uskon kautta murtautumaan kuolevaisolomuodon läpi ja nousemaan taivaan valtakunnan korkeampiin hengellisiin realiteetteihin. Kun tilaisuus avautuu, Jeesus vetoaa inhimillisiin emootioihin saadakseen osakseen ajattelumaailman huomion. Kuolevaisen mieleen astuttuaan hän kuitenkin sen jälkeen esittää hartaan pyynnön ihmisen sisimmässä olevalle kuolevaisen sielulle tuodakseen julki vetoomuksensa ihmisen sisimmässä olevalle hengelle. Jeesus tiesi, että mikään pyrkimys, joka kohdistuu yksinomaan ihmisemootioihin tai ihmisällyyn; mikään yritys, joka ei tavoita ihmisen hengellistä olemusta, ei tuottaisi haluttua vaikutusta, joka muuntaisi kyseisen ihmisluonteen.

Jeesus oli täydellisen ehjä ihmispersoonallisuus. Ja tänäkin päivänä — aivan kuten aikanaan Galileassa — jatkaa hänen työnsä kuolevaiskokemuksen yhdistämiseksi ja inhimillisten pyrkimysten yhteensovittamiseksi. Hän eheyttää elämän, jalontaa luonteen ja yksinkertaistaa kokemuksen. Hän astuu ihmisen mieleen sitä kobottaakseen, sen muuntaakseen ja kirkastaakseen. On kirjaimellisesti totta, kun sanotaan: ”Jos jollakulla on sisimmässään Kristus Jeesus, hän on uusi luomus; vanha on katoamassa; katso, kaikki tulee uudeksi.” [100:7.18]

Jeesuksen ruumiillistuminen maailmassamme, Urantialla, tarjosi ihmiskunnalle mahdollisuuden elää uudenlaista elämää taivaan valtakunnan hengellisen olomuodon sisällä. Hän aloitti uransa keräämällä rakastavaan huolenpitoonsa kaksitoista valittua apostoliaan, joihin hän vaikutti henkilökohtaisesti. Jeesus pani alulle kehityskulun, jonka myötä nämä karut lihalliset miehet muuntuivat uudestisyntyneiksi hengen

luomuksiksi. Hän toimi muuntaakseen heidän vastasyntyneet identiteettinsä sellaiselle valtakunnan edistyksen tasolle, että he osoittautuisivat arvollisiksi tämän taivaallisen tilan lähettiläiksi heidän vielä lihallisessa tilassa oleville veljilleen ja sisarilleen.

Jeesus kykeni saamaan aikaan valitsemiensa apostolien hengellisen muuntumisen siksi, että hän oli lihallisesti läsnäoleva ja elävä Totuuden Henki. Oman läsnäolonsa voimalla ja oman persoonallisuutensa verrattomalla lujuuella Jeesus veti nämä miehet toiminnallisesti asettumaan hengen uuteen ja korkeampaan todellisuuteen. Heistä oli määrä tulla Jumalan poikia Isän valtakunnan taivaallisessa olotilassa sillä, että he täysimääräisesti ja uskollisesti omistivat tahtonsa Universaalisen Isän tahdolle. Aivan kuten Totuuden Henki nykyin johtaa ihmissydämen rakastavan Isän luo, samoin lihallishahmoinen Jeesus paljasti henkilökohtaisesti täydellisen Isän ihmiselle ja esitti itsessään täydellistyneen maailmojen pojan Jumalalle. Hengellinen Jeesus opastaa ihmiskuntaa loputtomassa totuuden tavoittelussa, sellaisen jumalallisen totuuden tavoittelussa, joka niin jumalallisella tavalla kietoutui Ihmisen Pojan persoonaan ja olemukseen. [194:3.8]. Jeesuksen apostolit kykenivät omaksumaan monet hänen opetuksensa siksi, että nämä opetukset ruumiillistui-
vat Jeesuksessa itsessään – hänen arkielämässään ja käytöksessään.

Mitä tämä vuodatettu Isän ja Pojan henki ensi sijassa tekee, on sitä, että hän antaa ihmisille opetusta Isän osoittaman rakkauden ja Pojan osoittaman armon totuuksista. Nämä ovat ne jumalallisuutta koskevat totuudet, joista ihmiset voivat saada täysimääräisemmän käsityksen kuin mistään muista jumalallisista luonteenpiirteistä. Totuuden Henki huolehtii etupäässä Isän henkiolomuksen ja Pojan moraalisen luonteen tunnetuksi tekemisestä. Lihallisen bahmossa eläessään Luoja-Poika paljasti Jumalan ihmisille; Totuuden Henki puolestaan paljastaa sydämessä Luoja-Pojan ihmisille. [194:3.1]

Jeesus on lausunut, että aina kun koolla on kaksi tai useampia hänen nimessään, silloin hän toden totta on heidän keskellään. Tämä läsnäolo on hänen henkilökohtainen ja hengellinen influenssinsa, hänen Totuuden Henkensä, joka voi levitä jokaiseen kollektiivisten uskonetsijöiden hengellismieliseen yhteisöön hengellisessä valtakunnassa. Tämä lupaus siitä, että hän on läsnä, aina kun jokin ryhmäkokoonnutuminen sitä haluaa, ”hänen nimessään”, koski eritoten Jeesuksen aikana hänen apostoliensa kokoontumisia näiden käsitellessä kysymyksiä ajallisen järjestyksen ylläpitämisestä valtakunnassa maan päällä. Se on voimassa edelleenkin nykymaailmassamme, mekin kun kokoonnumme ”hänen nimessään”. Jeesus on selkein sanoin lausunut: ”sillä missä kaksi tai kolme teistä on yhtä mieltä jostakin näistä asioista ja pyytää sitä minulta, se myönnetään teille, ellei pyyntönne ole ristiriidassa taivaassa olevan Isäni tabdon kanssa. Ja tämä kaikki on iäti totta, sillä missä kaksi tai kolme uskovaan kokoontuu yhteen, siellä olen minä heidän keskellään.” [159:1.3].

Ennen kolmattakymmenettä ikävuottaan Jeesus oli täyttänyt perusvaatimukset siltä osin kuin kysymys

oli hänen tehtävästään elää täysi ihmiselämä lihallisessa hahmossa. Hän oli ruumiillistunut tänne meidän maailmaamme Jumalan alaslaskeutuvana Poikana, ja nyt hän oli valmis ilmestymään taivaalliselle Isälleen kunnialla kruunattuna Ihmisen Poikana. Hän kuitenkin pysytteli vielä maailmassamme saadakseen sen asiat kokonaan toiselle tasolle. Hän alkoi valmistella lopullista poistumistaan tästä maailmasta ja sen jälkeen seuraavaa Totuuden Henkensä elävien vesien vuodattamista koko ihmiskunnalle.

”Korkeuksissa olevan Isän luota minä tuon tähän maailmaan elämän veden. Joka uskoo minuun, hänet täytetään sillä hengellä, jota tämä vesi edustaa, sillä sanotaanhan kirjoituksissakin: ‘Hänestä virtaavat elävien vetten virrat.’ Sitten, kun Ihmisen Poika on saanut päätökseen työnsä maan päällä, kaiken liban ylle vuodatetaan elävä Totuuden Henki. Jotka ottavat vastaan tämän hengen, eivät koskaan tunne hengellistä janoa.” [162:6.1]

Jeesuksen ensimmäiset yritykset hänen valittujen apostoliensa, noiden tämän maailman kahdentoista miehen, hengellisen tietoisuuden nostamiseksi johtivat usein turhautumiseen ja pettymykseen. Apostolit olivat pääsemättömissä tavastaan suhteuttaa Jeesuksen hengelliset opetukset omiin käsityksiinsä heidän aikansa olosuhteiden aineellisista, taloudellisista ja poliittisista realiteeteista ja heidän kasvatukseensa. Hänen yrityksensä valaista heidän sielujensa asennoitumista jäivät tavallisesti vajaiksi hengellisen ymmärryksen osalta; apostolit sen sijaan tavallisesti älyllistivät hänen opetuksensa inhimillisen käyttäytymisen elottomiksi säännöiksi.

”Mutta opetuksistani tulee teille kompastuskivi, koska olette tottuneet tulkitsemaan sanomaani kirjaimellisesti; olette hitaat erottamaan, mikä on opetukseni henki.” [140:6.8]

”Kun puhun hengen kieltä, miksi itsepäisesti käännette sen, mitä tarkoitan, liballisen olomuodon kielelle — — Näin pitkälle kun olemme päässeet, pitäisi minun nyt jo voida opettaa teitä niin kuin opetetaan henkivaltakunnan täysi-ikäisiä miehiä.” [142:7.17]

Sitä mukaa kuin apostolit vitkaisesti edistyivät Jeesuksen sanojen syvällisemmässä käsittämisessä, he alkoivat osoittaa hänen opetustensa todellista ja hengellistä ymmärrystä. Olkoonkin, että näiltä miehiltä puuttui vielä paljon, että heidän rajoittunut mielensä olisi käsittänyt Jeesuksen sanoman, nämä apostolit olivat itse asiassa rakentamassa siltaa mahdollistamaan heidän siirtymisensä uuteen hengen tilaan, jossa kokea uutta ymmärrystä todellisuudesta. He toden totta identifioivat elämänsä uudelleen taivaan valtakuntaan kuuluvina Isän uskonpoikina. He alkoivat toden totta käsittää hengelliset totuudet, jotka Jeesus välitti, ja he oivalsivat, että heille koitui lisävelvollisuuksia siitä, että he edustivat noita hengellisiä opetuksia taivaan valtakunnan hengellisinä lähettiläinä.

”Olen opettanut teitä paljon suusanallisesti, ja olen elänyt

elämäni teidän parissanne. Olen tehnyt kaiken tehtävissä olevan valaistakseni mielenne ja vapabtaakseni sielunne, ja mitä ette ole kyenneet saamaan opetuksistani ja elämästäni, se teidän on nyt valmistauduttava oppimaan tuon opettajien opettajan — tosiasiallisen kokemuksen — käsissä. Ja koko tässä edessänne olevassa uudessa kokemuksessa tulen kulkemaan edellänne ja Totuuden Henki on oleva kanssanne. Älkää pelätkö, sillä mitä ette nyt kykene käsittämään, sitä uusi opettaja on tänne tultuaan paljastava teille koko maan päällä viettämänne loppuelämän pituudelta ja ikuisina aikoina tapahtuvan koulutuksenne kautta.” [181:2.24]

”Älkää kaubistuko, ettette käsitä evankeliumin täyttä merkitystä. Olette vain finiittisiä, kuolevaisia ihmisiä, ja mitä olen opettanut teille, on infiniittistä, jumalallista ja ikuista. Olkaa kärsivällisiä ja rohkein mielin, sillä teillä on edessänne ikuiset ajat jatkaaksenne aste asteelta tapahtuvaa sen kokemuksen tavoittamista, että teistä tulee täydellisiä niin kuin Isänne Paratiisissa on täydellinen.” [181:25]

Tämän apostolien hengellisessä kypsymisessä tapahtuneen uuden kehityksen rohkaisemana Jeesus vei sen jälkeen opetuksensa hengellisen tietoisuuden ja vaikuttavuuden seuraavalle tasolle. Hän ryhtyi vahvistamaan sitä totuusoivallusta, että he olivat nyt eri henkilöitä kuin, mitä he olivat ennen olleet, ja että hänen valtakunnan lähettiläinään tälle maailmalle heidän täytyi nyt tiedostaa se realiteetti, että heidän veljensä ja sisarensa olivat olemukseltaan edelleen lihallisia. Monet heidän kuulijoistaan tulisivat pitämään heidän neuvojaan tulevasta valtakunnasta enimmäkseen käsittämättöminä; näin olisi ainakin siinä tapauksessa, ettei näitä ihmisiäkin kyettäisi houkuttelemaan astumaan ensin hengen valtakuntaan.

”Ette voi opettaa syvällisiä hengen asioita niille, jotka ovat syntyneet vain libasta. Huolehtikaa ensin siitä, että ihmiset syntyvät hengestä, ennen kuin koetatte opettaa heille korkeampia hengen teitä. — — Esitelkää ihmiset Jumalalle ja Jumalan poikina, ennen kuin käsittelette opinkappaleita Jumalan isyydestä ja ihmisten poikaudesta.” [141:6.4]

”sanojen, jotka osoitan teille, apostoleilleni, täytyy olla hieman erilaisia kuin opetuslapsille ja kansanjoukolle puhumani sanat, sillä teidän olette luopuneet kaikesta, ja olette tehneet niin ette vain minua seurataksenne, vaan jotta teidät vihittäisiin valtakunnan läbetteläiksi.” [165:5.2]

Lopulta koitti se kriittinen hetki, joka muutti täydellisesti Jeesuksen elämänaikaiset ponnistelut tällä planeetalla. Kenenkään kehottamatta Pietari tunnusti avoimesti, että hänestä Jeesus on Jumalan Poika, elävä Kristus. Tämä Pietarin vilpittön tunnustus oli merkkinä sen uuden jakson alkamisesta, jolloin entistä täysimääräisemmin käsitettiin totuus hänen suurenmoisesta palveluksestaan Urantialla toimineena ja kokonaisen universumin hyväksi työskennelleenä lahjoittautuvana Poikana [157:6.3]. Pietarin esittämä Jeesuksen jumalallisuuden tunnistaminen ja tunnustaminen oli vahvistus Jeesukselle sii-

tä, että taivaallinen Isä katsoi tämän tärkeän vaiheen lihallishahmoisen Poikansa ihmiselämän päätökseksi.

JEEUSKSEN ITSENSÄTIEDOSTAMISEN SEITSEMÄN VAIHETTA

1. Ajatuksensuuntaajan saapuminen
2. Immanuelin sanansaattaja, joka ilmestyi hänelle hänen ollessaan 12-vuotias.
3. Hänen kasteeseensa liittyneet ilmiöt
4. Kirkastusvuoren kokemukset
5. Morontiakuolleistanousu
6. Henkiylösousemus
7. Paratiisin-Isän lopullinen syleily, joka antoi hänelle universumiin kohdistuvan rajattoman hallitsijanvallan

Pietarin esittämä Jeesuksen jumalallisen olemuksen tunnustus oli peräisin sielu-mielen hengellisestä oivalluksesta. Oli ylitetty silta, minkä myötä sielun valaisema mieli kykeni nyt käsittämään totuuden hengellisen vaikutuksen, jonka mielenauttajan avustama kuolevaismieli oli tähän saakka ymmärtänyt vain osittain. Valtakunnan ovet olivat nyt avoinna kaikille, jotka halusivat astua sisään. Taivaan valtakunta tulisi julki elävän totuuden kaikkien poikien ja tyttärien sieluyhteisössä.

Näyttämö oli nyt valmiina lahjoittautumisvaiheen loppuhuipennusta varten. Sen myötä hän luovutti apostoleilleen ja näiden seuraajille ulospäin näkyvän taivaanvaltakunnan avaimet eli vallan kaikkiin ajallisiin asioihin tällä planeetalla, mikä oli valmistelua hänen kohta tapahtuvalle kuolemalleen ja kuolleistanousulle.

”Olette valitut läbettiäni – – [ette] näissä olosuhteissa voisi omata tätä uskoa pelkän inhimillisen tietämisen tuloksena. Tämä on Isäni hengen ilmoitus sisimmässäni olevalle sielulle – – Tälle hengellistä todellisuutta olevalle kalliolle tahdon rakentaa elävän temppelin, joka olennoi hengellistä yhteenkuuluvuutta Isäni valtakunnan ikuisten realiteettien kanssa. – – teille ja teidän seuraajillenne minä nyt luovutan ulospäin näkyvän valtakunnan avaimet – ajallisiin asioihin kohdistuvan vallan” [157:4.5]

Jeesus esittää ihmiskunnalle menetelmän, jossa ihmiskunta hengellisesti uudelleen syntymällä saa vapaaseen tahtoon perustuvan kyvyn ottaa omakseen hänen identiteettinsä lähtökohtana hänen alkuperäinen aineellinen ja mainen olotilansa ja päätyen korkeampaan hengelliseen todellisuuteen, joka on taivaallisen olomassaan yksi tila. Ihmiskunnan haasteena on tilaisuus tulla Jumalan pojiksi taivaan valtakunnan hengellisen tilan transsendenttisessä todellisuudessa.

” – – hengestä uudestisyntyneenä uutena luotuna teitä opetetaan uskomaan ja iloitsemaan. Isän valtakunnassa teistä on määrä tulla uusia luotuja; kaikki vanha kuolee pois; katsokaa, minä näytän teille, kuinka kaikkien on määrä tulla uudeksi. Ja keskinäisen rakkautenne avulla teidän on määrä saada maailma vakuuttumaan siitä, että

olette päässeet orjuudesta vapauteen, kuolemasta ikuiseseen elämään. [143:2.3]

Maan päällä elämänsä lyhyen tovin aikana Jeesus oli elävä Totuuden Henki. Se, mitä Jeesus lupasi ihmiskunnalle myöhemmin tapahtuvasta Totuuden Hengen vuodattamisesta Helluntaina, Jeesus itse oli sen lupauksen kirjaimellinen ja elävä ilmentymä. Totuuden Hengen vuodattamisen myötä hän eläisi elämänsä ihmisten sydämessä, aivan kuten hän oli löytänyt tiensä niiden miesten ja naisten sydämeen, joilla oli yliverinen etuoikeus saada tuntea ja rakastaa häntä, kun hän oli vielä lihallisessa hahmossa. Lupaa-mansa Lohduttajan myötä Jeesus olisi mukana niiden ihmisten henkilökohtaisessa kokemuksessa, jotka astuvat hengen valtakuntaan.

”Varsin lyhyen ajan kuluttua läbetän teille henkeni, joka tätä aineellista ruumistani lukuun ottamatta on aivan minun kaltainen. Tämä uusi opettaja on Totuuden Henki, joka elää teistä itse kunkin kanssa, teidän sydämessänne, ja niin kaikista valon lapsista tehdään yksi, ja he tuntevat vetoa toisiaan kohtaan. Ja nimenomaan tällä tavalla Isä ja minä voimme elää teistä jokaisen sielussa samoin kuin kaikkien muiden sellaisten ihmisten sydämessä, jotka rakastavat meitä ja jotka tekevät omassa kokemuksissaan tästä rakkaudesta todellisen siten, että he rakastavat toisiaan niin kuin minä nyt rakastan teitä.” [184:4.5]

Jeesus kykeni – elävänä Totuuden Henkenä – julkista toimintaansa edeltäneinä vuosina saamaan nuoren matkakumppaninsa Ganidin puhumaan tästä Totuuden Hengestä jo läsnäolevana realiteettina. Laajan henkilökohtaisen kanssakäymisensä vuoksi Ganid saattoi tuntea kokemuksensa Totuuden Hengestä vuosia ennen tunnettuja Helluntain tapahtumia, jotka merkitsivät Totuuden Hengen vuodattamista koko maailman ylle.

[Ganid:] *”Koetan aina palvoa Jumalaa Totuuden Hengen avulla, joka on auttajani, kun minusta on tullut todella Jumalaa tunteva.” [131:10.5]*

Samalla tavoin Jeesus kertoo apostoleilleen, että tämä sama Totuuden Henki muuntaa heitä (nämäkin sanat ovat ajalta ennen Helluntaita) erittäin todelliseksi osana heidän koulutustaan valtakunnan lähettiläinä. Jeesus saattoi vakuuttaa tämän todeksi, sillä hän oli tuo elävä Totuuden Henki lihallisessa hahmossa.

”Vanhaa tietä kulkiessanne koetatte alistua, totella ja mukautua elämisen sääntöihin; uudella tiellä Totuuden Henki ensin muuttaa teidät, ja sillä tavoin te sisimmässäni olevassa sielussanne vahvistutte siitä, että mielenne jatkuvasti uudistuu hengellisesti” [143:2.4].

Totuuden Henkensä ansiosta Jeesus on toveruus-suhteessa koko ihmiskuntaan ja vahvistaa ihmisen esille nousevaa sielu-uskoa lisääntyvällä alttiudella ja vastaanottavaisuudella hengellistä totuutta kohtaan. Kun ihminen menestyksellisesti ja uskollisesti ryhtyy

tähän hengelliseen muuntumisyhteykseen, hän samalla muuntaa olemuksensa oikeaksi Jumalan temppeleksi, ja Isä vastaa siihen lähettämällä henkensä, oman osansensa, tosiasiallisesti elämään ihmisen mielessä. Elävä Totuuden Henki ihmisen sielussa on auttajamme tässä mielen juhllisessa pyhittämisessä. Yhdessä sisimmässä olevan Isän läsnäolon kanssa Jeesuksen Totuuden Henki avustaa ajallisuudesta ja avaruudesta ylösnousevaa pyhiinvaeltajaa tämän hengellisessä etsinnässä Isän löytämiseksi, sekä tässä elämässä että kuolemantakaisessa elämässä.

”Kun olen palannut eläkseni teissä ja työskennelläkseni kauttanne, voin entistäkin paremmin saattaa teidät tämän elämän läpi ja opastaa teitä niiden monien asuinsijojen läpi, jotka kuuluvat tulevaan elämäänne taivaassa.” [181:1.2]

Pyhittäessään apostolit taivaalliselle Isälle Jeesus uskoo muuntuneet apostolinsa Isän rakastavaan hoivaan.

”Olen tuonut sinut julki miehille, jotka valitsit tästä maailmasta ja annoit minulle. He ovat sinun – niin kuin kaikki elollinen on sinun käsissäsi –, sinä annoit heidät minulle, ja olen elänyt heidän keskuudessaan opettaen heille, mikä on elämän tie, ja he ovat uskoneet. – Ole lähellä heitä, Isä, kunnes voimme läbittää uuden opettajan lohduttamaan ja vahvistamaan heitä.” [182:1.4]

Jeesus on saanut päätökseen tehtävänsä yhdistää apostolinsa hengellisesti heidän uskonsa ja Isälle osoittamansa antaumuksen mukaisesti ja sen mukaan, miten he ovat omistautuneet Isän valtakunnan lähettiläiksi. Jeesus on suorittanut ihailtavasti oman osansa henkiyhdistäjänä tälle uskollisten uskovien joukolle, aivan kuten hän edelleenkin esiintyy tässä roolissaan kaikille uskollisille uskojille itse luomassaan paikallisuuniversumissa sen kaikissa asutuissa maailmoissa.

”minulla on lampaista, jotka eivät ole tästä katraasta, ja – minulla on velvollisuuksia myös heitä kohtaan – siinä mielessä, että minun on kuolevaisluontoista elämää eläessäni annettava myös heille malli Jumalan tabdon täyttämisestä.” [140:6.8]

Helluntain kohtalokkaana päivänä, jolloin Jeesuksen valitut kokoontuivat taas yhteen hänen kuolleista nousseen sydämensä kanssa, nämä hengellisesti inpiroidut apostolit valmistautuivat lähtemään kaikkeen maailmaan julistamaan uudistuneen vakuuttuneisuutensa voimin samaa hyvää sanomaa, joka heillä oli etuoikeutena tietää henkilökohtaisesti ja ensikäden tietona. Totuuden Hengen hengellisen varustuksen aseistamina apostolit lähtivät tarkoituksenaan valloittaa maailma ehtymättömällä anteeksiantamuksella, verrattomalla hyvällä tabdolla ja yltäkylläisellä rakkaudella. [194:3.11]

Apostolit pääsivät omakohtaisessa hengellisessä edistymisessä Totuuden Hengen lahjoittamisen jälkeen vajaassa kuukaudessa pitemmälle kuin he olivat päässeet niinä

miltei neljänä vuotena, jotka he olivat henkilökohtaisessa ja rakastavassa yhteydessä Mestariin. [194:2.9]

Ja Helluntain päivänä tämä uusi opettaja tulee, ja siinä samassa he lähtevät saarnaamaan evankeliumiaan uusin voimin. He ovat elävän Herran, eivät kuolleen ja nujertuneen johtajan, pelottomia ja rohkeita seuraajia. Mestari elää näiden evankelistojen sydämessä. Jumala ei ole mikään heidän ajatusmaailmassaan oleva opinkappale, vaan hänestä on tullut heidän sielussaan oleva elävä läsnäolo. [194:4.2]

Totuuden Henki on Jeesuksen lupaama auttaja, opettaja ja lohduttaja kaikkien ihmisten sielulle. Kun Jeesus julisti hämmästyneille apostoleilleen, että hänen oli parempi poistua heidän luotaan, jotta hän voisi olla täydemmin heidän kanssaan hengessä, hän sanoi myös, ettei tämä hengellinen apu ja ohjaus olisi tarkoitettu vain heille vaan myös kaikille muille ihmisille, jotka haluavat hänen olevan läsnä. Tämä on hänen henkilökohtainen lahjansa koko maailmalle, niin juutalaiselle kuin ei-juutalaiselle, niin kristitylle kuin ei-kristityllekin. Jeesuksen julistama hengellinen valtakunta on olemassa kaikkien uskontojen, rotujen ja kansakuntien uskovien kollektiivisessa sydämessä. Ja tästä Totuuden Hengestä tulee heissä elävän veden lähde, joka kumpuaa ikuiseseen elämään. [181:1.4]

”En jätä teitä lohduttomiksi. Tällä hetkellä voin olla kanssanne vain ollessani omakohtaisesti paikalla. Tulevina aikoina olen kanssanne ja kaikkien muiden ihmisten kanssa, jotka haluavat minun olevan läsnä, olittepa missä hyvänsä, ja teistä itse kunkin kanssa samanaikaisesti. Ettekö näe, että on parempi, että menen pois; että liballisen habmossa jätän teidät, jotta voin olla sitäkin paremmin ja sitäkin täydemmin kanssanne hengessä?” [180:4.1]

Totuuden Henki ei esitä mitään staattista ja dogmaattista totuuden tulkintaa, vaan mieluummin se luo syvällisen uskovakuuttuneisuuden, tietoisuuden ja varmuuden todellisista merkityksistä reaalisilla hengen tasoilla, joka on elävää, kasvavaa, laajenevaa, kehittyvää ja sovittautuvaa. Esimerkiksi Jeesuksen opetus, jossa hän laajensi kultaisen säännön kuulumaan näin: ”tee toisille niin kuin haluaisit heidän tekevän sinulle”, opetti hänen seuraajiaan tuomaan julki isällistä rakkautta mieluummin kuin veljellistä rakkautta. Jumalaa tuntevien, totuutta rakastavien laajentuneen veljesyhteisön valtakunnassa tämä kultaisen säännön uusi ymmärtäminen tulee julki paljon korkeammilla hengellisillä tasoilla. Sen myötä Jumalan kuolevaisten poikien tulee subtautua kanssaibmisiinsä tavalla, jolla näille koituu suurin mahdollinen hyvä siitä, että uskova on heihin yhteydessä. [180:5.7]

Mutta ylevin oivallus ja totuudenmukaisin tulkinta kultaista säännöstä sisältää tietoisuuden tällaiseen jumalallisen julistuksen mukaiseen kestävään ja elävään realiteettiin kätkeytyvästä totuuden hengestä. Tämän universaalista kanssakäymistä koskevan säännön oikea kosminen merkitys paljastuu vasta silloin kun se oivalletaan hengelli-

sesti, vasta kun Pojan henki tulkitsee käyttäytymistä koskevaa lakia Isän hengelle, joka asustaa kuolevaisen ihmisen sielussa. Ja kun tällaiset hengen johdattamat kuolevaiset oivaltavat tämän kultaisten säännön todellisen merkityksen, he täytyvät ylitsevuotavuuteen saakka siitä vakuuttuneisuudesta, että he ovat ystävällisen universumin kansalaisia, ja heidän ihanteensa henkitodellisuudesta tyydyttyvät, vasta kun he rakastavat kanssaihmiään niin kuin Jeesus meitä kaikkia rakasti, ja tämä on Jumalan rakkauden käsittämisestä seuraava realiteetti. [180:5.8]

Siihen määrään saakka kuin ihmiskunta on kykenevä käsittämään ja hyödyntämään saamaansa Totuuden Hengen lahjaa, tämä lahjaksi annettu henki on valmis tarjoamaan elävän ja yksilökohtaistetun totuuden hengellistä ymmärtämistä. Totuuden Henki johdattaa totuudenetsijän ikuisen hengelliseen ekspansioon ja loputtomaan hengelliseen kasvuun: *Henki opastaa koko totuuteen, sillä hän opettaa laajenevaa ja alati kasvavaa uskontoa, joka edustaa loputonta edistymistä ja jumalallista julkitulemistä. [194:3.8].* Totuuden Hengen vastaanottaja johdatetaan Jeesuksen persoonalliseen todellisuuteen tämän elävän ja jumalallisen totuuden ruumiillistumana. Jos kyseinen henkilö saa tietää, kuka Jeesus oli ja kuinka hän eli elämänsä, hänessä on alkanut kehittyä henkilökohtainen suhde Jeesukseen. Sen jälkeen tämä persoona voi hyötyä lisäksi siitä, että hän on henkilökohtaisesti yhteydessä kaikkiin, jotka uskovat Jeesuksen evankeliumiin. Henki auttaa koko ihmiskuntaa muistamaan ja ymmärtämään Jeesuksen sanoman maailmalle, ja se valaisee hänen elämänsä maan päällä ja tulkitsee sitä uudelleen.

Ja nyt kun hän ei enää henkilökohtaisesti ole maailmassa, hän läbittää tilalleen Totuuden Henkensä, jonka on määrä elää ihmisessä ja esittää kullekin uudelle sukupolvelle Jeesuksen sanoma uudelleen, jotta jokaisella maan kamaralle ilmestyvällä uudella kuolevaisten ryhmällä olisi uusi

ja ajanmukainen evankeliumin versio, juuri senlaatuinen omakohtaisen valaistumisen ja ryhmäkohtaisen opastuksen lähde, että se osoittautuu tulokselliseksi ratkaisuksi ihmisen alati uusiin ja moninaisiin hengellisiin vaikeuksiin. [194:2.1]

Tämä Totuuden Henki auttaa uskovaa todistamaan realiteeteista, jotka sisältyvät Jeesuksen opetuksiin ja hänen elämänsä, sellaisena kuin hän sen liballisen hahmossa eli ja sellaisena kuin hän sitä nyt taas elää – uudelleen ja uudistetusti – hengen täyttämien Jumalan poikien jokaisen menneisyyteen siirtyvän sukupolven yksittäisessä uskovaissa. [194:2.6] Jeesus astuu kuolevaisen ihmisen tilanteeseen Totuuden Hengen kautta, ylivertaisessa ja dynaamisessa immanenssin teossa ja ihminen puolestaan vastaa siihen uskollisina pyrkimyksinään päästä kuolevaisen tilansa tuolle puolen taivaan valtakunnan hengelliseen maailmaan. *Urantia-kirjan* alkusivuilla ilmoituksenantajat rohkaisevat meitä ankkuroimaan luottamuksemme näihin Isän ja Pojan antamiin hengellisiin lahjoihin eli luottamaan siihen, että meidät johdetaan jumalalliseen totuuteen.

Kaikkissa ponnistuksissamme ihmisen jumalakäsityksen laajentamiseksi ja hengellistämiseksi meitä häitää tavattomasti se, että kuolevaisen mielen kapasiteetti on varsin rajallinen. Tehtävämme suorittamista vaikeuttavat vakavasti myös kielelliset rajoittuneisuudet ja sellaisen aineiston vähäisyys, jota voidaan käyttää havainnollistus- tai vertailutarkoituksissa pyrkiessämme ihmisen finiittiselle kuolevaisen mielelle kuvaamaan jumalallisia arvoja ja esittelemään hengellisiä merkityksiä. Kaikki ponnistelumme ihmisen jumalakäsityksen laajentamiseksi olisivat kuta-kuinkin turhia, ellei olisi totta, että kuolevaisen mieli on Universaalisen Isän lahjaksi antaman Suuntaajan asuinpaikka ja että tämä mieli on Luoja-Pojan Totuuden Hengen läpäisemä. [2:0.3]

Kääntänyt Seppo Kanerva

Totuuden Henki

N:o 7 sarjasta ”Totuus, kauneus ja hyvyys”

RICK WARREN
YHDYSVALLAT

*aina kun eteenpäin ponnistellessasi tulet tienbaaraan, aina on Totuuden Henki
pubuva sinulle sanoen: ”Tämä on se tie.” [34:7.8]*

Totuus liitetään kirjassa usein hyvyyteen ja kauneuteen. Nämä kolme esiintyvät yhdessä peräti 84 kertaa englanninkielisen kirjan esipuheen ja sen viimeisen kappaleen välillä. Sanat ’totuus’ ja ’tosi’ esiintyvät yli 1400 kertaa, kun taas ’hyvä’ ja ’hyvyys’ löytyvät noin 700 kohdasta. Sanoja ’kauneus’ ja ’kaunis’ käytetään 272 yhteydessä. Totuus on siinä määrin tärkeä, että Isämme määräsi, että erillinen Henki asetetaan sitä varten ja tuo Henki ”vuodatetaan” jokai-

sen sellaisen maailman päälle, jossa hänen Luoja-Poikansa on ruumiillistunut. Jos kyynikot ja hindut ovat oikeassa sanoessaan: ”Jumala on totuus”, niin silloin se, että tulee tietämään totuuden, tulee oivaltaneeksi myös hyvyyden ja kauneuden, sillä totuus ei ole Jumala. Hän on paljon enemmän, ja enemmyyteen kuuluu myös hyvyys ja kauneus.

Mitä ilmoituksen laatijoilla siis on sanottavanaan tästä erityisestä hengestä, joka tietää aina Totuuden ja

joka elää sisimmässä olevan Jumala-osasen sisällä, vierellä ja sen kanssa täydellisessä sopusoinnussa? Hämmästyttäisikö sinua löytää Totuuden Henki välittömästä yhteydestä korkeimpaan filosofiseen ajateluun?

Hengellinen filosofia, henkirealiteetteja koskeva viisaus, on Totuuden Hengen anti [101:3.2].

Entä rakkaus?

toisen ihmisen rakastavaa kanssakäymistä toisen ihmisen kanssa ohjaavan Totuuden Hengen elävässä tulkinnassa. [180:5.11]

Lohdutus?

”Samoin kuin Isäni on antanut minulle henkeään niin olen minäkin antava teille henkeäni. Ja tämä Totuuden Henki, jonka vuodatan teille, opastaa ja lohduttaa teitä ja lopulta se johdattaa teidät kaikkeen totuuteen.” [180:4.2]

Kauneus?

”Henki, jonka Isäni ja minä lähetämme maailmaan, ei ole pelkästään Totuuden Henki, vaan se on myös ihanteellisen kauneuden henki.” [155:6.11]

Luonne?

Totuuden Henki huolehtii etupäässä Isän henkiolemuksen ja Pojan moraalisen luonteen tunnetuksi tekemisestä. Lihallisen hahmossa eläessään Luoja-Poika paljasti Jumalan ihmisille; Totuuden Henki puolestaan paljastaa sydämessä Luoja-Pojan ihmisille. [194:3.1]

Saavutukset?

Totuuden Hengen vuodattaminen laskee hengellisen perustuksen suurten saavutusten toteutumiseksi lahjoittautumisen kohteena olleen maailman ihmiskukunnan etujen mukaisesti. [72:12.5]

Vakuuttuneisuus?

Uusi opettaja on vakuuttuneisuus totuudesta, tietoisuus ja varmuus totuudellisista merkityksistä todellisilla hengen tasoilla. Ja tämä uusi opettaja on elävän ja kasvavan totuuden, laajenevan, avautuvan ja mukauttavan totuuden henki. [180:5.1]

Päivänä, jolloin Totuuden Henki laskeutui Urantialle, apostolit tunsivat sen. Pietari julisti sen, ja he kaikki menivät Jerusalemin temppeliin levittämään hyvää sanomaa uudella innostuksella ja vastaanansomattomalla vakuuttavuudella. Totuuden Henki on aina enemmän kuin tarvitaan opastamaan sinut vakaalla vakuuttavuudella jokaisen uuden vaikeuden läpi. Totuuden Henki antaa sinulle vakuuttuneisuuksista arvokkaimman eli osoittaa oikeaksi totuuden ja saa vakuuttumaan siitä.

Totuuden Henki saapui neljäkymmentä päivää Jeesuksen kuolleistanousun jälkeen, päivänä, joka nykyään tunnetaan kristinuskon piirissä helluntaina. Se on kaikkien lahjojen Isän antama normaali lahja

ajallisuuden ja avaruuden maailmoille. Se on Jumalan toimintatapa ja tahto maailmamme kaltaisissa maailmoissa, ja se tulee julki hänen monien Luoja-Poikien, Mikaelien, kautta. Mikael 611.121 on Urantialla ja miljoonissa muissa erilaisten kansojen ja kulttuurien maailmoissa Totuuden Hengen antaja ja ylläpitäjä. Tämä *Henkilohduttaja* hoivaa meitä ja vähin erin ja hellästi se kymmenessä miljoonassa maailmassa johdattaa jokaisen valon ja elämän aikakauteen. Eikä Urantia ole kovinkaan kaukana sen sarastuksesta. Vai onko?

Tämä Totuuden Henki on se henkilökohtainen, iäti valmis, iäti varma opastaja, joka avustaa sinua valitsemaan parhaan reitin jumalalliseen kirkkauteen Paratiisissa, totuuden näkemisen ja sen elämisen täydellisyyteen. Jo Urantialla se yrittää ylläpitää ja tukea totuutta etsivää sieluasi, samalla kun hankit kosmista peruskoulutustasi täällä ja lihallisessa hahmossasi. Seuraava välietappi – mansiomaailmat –, siellä käyt tosiasiallisia totuuden, hyvyiden ja kauneuden kouluja. Totuuden Henki on sielläkin sinun kanssasi.

”Uutena opettajana”, ihmisen sisimmässä elävänä henkenä, Mestari on Helluntaista alkaen kyennyt elämään elämäänsä uudelleen jokaisen sellaisen uskovan kokemuksessa, jota totuus opettaa. [194:3.1]

Tämä Totuuden Henki odottaa niin kauan, että uskonto, filosofia ja tiede ovat nostaneet yhteiskunnan sille vähimmäistasolle, jolla ilmoitettu totuus tunnistetaan, sitä arvostetaan sekä opiskellaan ja lopulta sovelletaan elämään. Mutta sen juuret yltävät tietenkin aina Paratiisiin, jossa totuus, kauneus ja hyvyys ovat olemassa absoluuttisen yhtenäisessä täydellisyydessä – Ensimmäisessä Lähteessä ja Keskuksessa. Totuus, kauneus ja hyvyys ovat Jumalan luonteen ja olemuksen käsitteelliset tukipilarit, ja niille rakennetaan kehykset korkeimman tason todellisuuden käsittelemiseksi ja viime kädessä tämän todellisuuden elämiseksi Paratiisissa, itsensä Jumalan Persoonan edessä.

Lahjaksi annettu Totuuden Henki, joka kietoutuu Urantian ihmismielten ympärille, reagoi erehtymättömästi totuuteen – elävään henkisyhteyteen kaikkien olevaisten ja olen-tojen välillä, siten kuin ne koordinoituvat ikuisessa ylösnousemuksessa kohti Jumalaa. [56:10.13]

Tämä henkiauttaja on paljon enemmän kuin magneetti, joka vetää kohti totuutta ja Jumalan tahtoa, se on myös elävää kauneutta, isällisen kiintymyksen voimistaja, ystävä, itsekorostuksen vähentäjä ja hengellisen filosofian edistäjä. Isän olemuksesta tulee sinun olemukseksi, kunhan entistä paremmin tunnistat ja yhä täydemmin sovellat käytäntöön tämän elävän filosofian kolminkertaisia perusaineksia, joista ensimmäinen on totuus.

Esteettiset tuntemuksemme ovat osaksi peräisin Totuuden Hengeltä. Se toimii yhdessä Jumalan osan ja Pyhän Hengen kanssa saadakseen aikaan hengellisten arvojen – totuuden, kauneuden ja hyvyiden – ymmärtämistä ja omaksumista. Itse asiassa sielusi substanssi on omaamiesi kauniiden hengellisten arvo-

jen kokouma, jotka arvot ilmenevät ainutlaatuisen persoonallisuutesi kautta ja jotka tulevat julki ikuisuuteen ulottuvana kokemuksena ja jotka pyrkivät ykseyteen ja harmoniaan kaikkien näiden arvojen lähteen kanssa. Vähin erin kehittyvä arvotäyteinen sielu on ainoa keino päästä kuoleman tuolle puolen ja saavuttaa ikuisuus. Todellinen taide, verraton musiikki ja merkityksellinen kokemus kaunistavat elämää ja heijastavat Isän päättämätöntä luovuutta, täydellisiä tunteita, absoluuttisia arvoja ja persoonallista rakkautta.

Ihmisenä eläessään Jeesus noudatti Jumalan tahtoa, sitten hän Mikaelin ominaisuudessa vuodatti tämän kaikenkattavan, rakastavan hengen, joka ohjaa, opastaa, vaalii, lohduttaa, valaisee, kaunistaa, luo veljeyttä ja vähä vähältä tekee ihmisyydestä Jumalan näköistä, elävän totuuden, hyvyyden ja kauneuden kuvan.

Totuuden Hengen valitsemisella on siunauksellinen sivuvaikutus. Se vetää sinua toisten luo ja päinvastoin. Se on eittämättä luotettava vanhurskaan viisauden määrittäjä, mutta se on myös veljeyden tuoja. Totuuden Henki osoittaa sinulle, miten parhaiten sovellat ”kultaista sääntöä”. Tuo sääntö, kun sitä sovelletaan Totuuden Hengen valossa, on kaikkien hyvien perheiden ja maailmanlaajuisen rakkauden kuistoituksen innoittaja.

Tuntiessasi sisäistä lohdullisuutta, vastaanotat hoiavaa tältä Jeesuksen itsensä paikalle jättämältä henkivarustukselta. Kun hän persoonana poistui Urantialta, hänen laajempi identiteettinsä ja vaikutusvoimansa vapautuivat silloin täysimääräisinä Mikaeliksi, joka voi olla henkiyhteydessä samanaikaisesti sinuun ja kaikkiin muihin kaikkialla tässä universumissa. Totuuden Henki on kanssasi tälläkin hetkellä ja pysyttelee sisimmässäsi olevan Isän osasen ja Hengen mielenauttajien vierellä ja toimii yhdessä niiden kanssa. Yksi Ajatuksensuuntaajien antaman hoiavan ja Totuuden Hengen hoiavan välinen ero on juuri tämä lohdullisuus.

Mutta Jeesuksen Totuuden Henki, Isän osanen ja Pyhä Henki toimivat aina kuin yksi, ja ne kutsuvat sinut sisälle. Jumaluus on ykseyttä. Totuuden Hengen ohjaus ei toimi erillään muista sisäisistä hengellisistä vaikutusvoimista, vaikka se hoivaakin ainutlaatuisilla tavoilla – Jumala on yhtenäinen! Itse asiassa sisimmässäsi toimii totuuden, hyvyyden ja kauneuden Kolminaisuus, joka hoivaa kuin yksi.

Suojelijaserafin hoivaava persoonallisuus, ihmisen sisimmässä asuvana Suuntaajana ilmenevä Jumalan läsnäolo, yhteyspiiriksi muodostettu Pyhän Hengen vaikutus ja Pojan tietoisuutta edustava Totuuden Henki on kaikki jumalallisella tavalla korreloitu niin, että muodostuu mielekäs kuolevaispersoonallisuudessa ja -persoonallisuudelle osoitettavan hengellisen hoiavan kokonaisuus. [113:4.6]

Niin omituiselta kuin se kuulostaakin, vaikka Mikael vuodattaa Totuuden Hengen kaiken lihan päälle, sen ydinkeskus on kuitenkin Mikaelin ikuisessa puolisossa, Nebadonin Äiti-Hengessä. Mikael voi lähteä toviksi muuallekin, mutta Äiti-Henki ei voi, ei ainakaan nyt. Tämä aina läsnäoleva Mikaelin antama henkilöilähä työkentelee mitä läheisimmin yhdessä Juma-

lallisen Hoivaajan ja sisimmässä olevan Isä-osasen kanssa tuottaakseen sinussa hengen hedelmiä. Mutta Paratiisin-Isän ja Nebadonin-Äidin persoonallisen hoiavan lisäksi Totuuden Henki johdattaa, lohduttaa ja rauhoittaa sinua ja nostattaa mielialaasi.

”– jonakin hetkenä tulen takaisin. Sillä välin teitä tulee lohduttamaan ja opastamaan universumin Totuuden Henkeni.” [176:2.3]

Ilman näitä sisimmässä vaikuttavia henkivoimia ette kykenisi näkemään eläimen tasoa pitemmälle, vielä vähemmän etsimään, löytämään ja palvomaan näkymätöntä ja transsendenttista Totuuden Jumalaa. Ilman niitä olisitte jotakuinkin kykenemättömiä arvioimaan korkeamman elämänfilosofian arvoa ja ansiota. Nämä henget ovat henkilökohtaisia jumalallisia edustajia, isällisiä ystäviä ja eläviä hengellisiä avustajia, joiden perimmäistä lähdettä jonakin päivänä – ellette jo nyt – jumaloitte ja palvotte.

Totuuden Henki on elävä hengellinen vaikutusvoima, ei mikään uskomus eikä opinkappale, se ei myöskään ole elotonta filosofiaa eikä teoriaa, ei mekanismi eikä käsite. Se elää ja se tuntuu ikään kuin Mikael/Jeesus olisi läsnä sisimmässänne, sillä se on totuus.

Totuuden Henki ei kuitenkaan ole ase, jolla käydä evoluution aikaansaamia uskonnollisia käytänteitä vastaan. Sen sijaan se näyttää, miten tarjota totuutta tavalla, joka tuomitsemisen sijasta kohottaa, joka toimii jumalallisen johdatuksenne puolesta, ei sitä vastaan. Ja jos konflikti on väistämätön, Totuuden Henki puhuu puolestanne, jopa lohduttaa teitä. Totuuden Henki ei ole mikään pakattava hyödyke ostettavaksi tai myytäväksi. Se elää sisimmässä, ilmainen lahja, joka on käytettävissä siinä määrin kuin olette viljelleet hengellistä yhteyttä totuuden ja sen arvo-liittolaisten, hyvyyden ja kauneuden, kanssa.

Sanaa totuus, samoin kuin sanaa rakkaus, käytetään hyvin usein väärin. Monet kerrat olisi täsmällisempää puhua *tosiasiaista*. Tieto ja tosiasiat ovat henkilökohtaisen tulkinnan alaisia. Totuuden eläminen on hengellinen kokemus, jossa arvot täydellistyvät; se on riemullinen jumalankaltaisuuden ilmentymä. Totuuden Henki mahdollistaa suhteesi Jumalaan. Se tuo selvyyttä valinnantekoon, samalla se lisää luonteenlujuuttasi, se auttaa sinua löytämään täydellisyyden ikuisuudessa sillä, että se lajittelee ja kartuttaa todellisia jumalallisia arvoja ajallisuudessa ja avaruudessa.

Mielikuvituksen moninaisen, persoonallisen, monenlais-yhtenäisen ja läpikotaisin hallinnoidun universumimme valtavat hengelliset antimet eivät ole vain koristeita tai liitännäisiä. Ne mahdollistavat sinun ottaa vastaan jokaisen kuviteltavissa olevan lahjan ja palvelun, jonka voit vastuullisesti käyttää. Näin lahjoinesi löydät henkilökohtaisen onnen ja perherakkauden – ne ilmaiseksi pois antaessasi.

Jeesus oli liballiseen habmoon ilmaantunut totuus, ja hän lupasi läbättää Totuuden Henkensä kaikkien lastensa sydämeen, sitten kun hän olisi palannut taivaassa olevan Isänsä tykö. [141:7.6]

Totuuden Henki laskeutui Urantialle pian sen jälkeen, kun Jeesus joi katkeran kalkin ja nousi kuolleista ja kun Paratiisin-Isä oli sen hyväksynyt. Saavuttuaan Totuuden Henki otti lempeän tuulen tavoin valtaansa apostolit, opetuslapset ja kaikki totuutta rakastavat. Neljäkymmentä päivää kuolleistanousun aamun jälkeen, Mikael, Paratiisin-Poika, lähetti Isän siunauksin Totuuden Hengensä elämään jokaisessa ihmisessä maan päällä. Ja näin on yhä. Se valmisti tien Isän osasten asettua elämään jokaisessa, joka on osoittanut kyvykkyyttä moraalisten päätösten tekemiseen. Mutta Mikael ei ollut sen ainoa lahjoittaja:

Myös Universumin Äiti-Henki osallistuu tähän Totuuden Hengen vuodattamiseen, ja samalla kun kaikki tämä tapahtuu, annetaan julistus Ajatuksensuuntaajien lahjoittamisesta. Sen jälkeen kaikki tuon maailman mieleltään normaalit tahdolliset luodut tulevat saamaan Suuntaajan, beti kun he saavuttavat sellaisen iän, että he kykenevät kantamaan moraalista vastuuta, tekemään hengellisen valinnan. [52:5.6]

On sanottava, etteivät moraalinen tietoisuutesi ja käsityksesi Totuuden Hengestä ole sama asia. Moraalinen kehitys on luontaista, se on evoluutionmukainen prosessi, joka vie sinut Totuuden Hengen ja Jumalallisen Asujaimen vastaanottamisen partaalle. Moraalisuus kehittyy yksilöissä ja ryhmissä jatkuvasti, mutta Totuuden Henki ja Paratiisin-Luotsi lahjoitetaan joukkomitassa ja yhtäkkisesti. Eikä niiden neuvonanto muutu, horju eikä vetäydy pois, ellette sitä vääristele, vesitä tai torju.

Jopa niitä, jotka ovat tietämättömiä Isän olostasimmissä, vetää Mikaelin Henki totuuden puoleen edellyttäen, että totuus kiinnostaa edes hitusen verran. Tämä Henki ei koskaan poistu; se leijuu ympärilläsi tälläkin hetkellä ja haluaa opettaa totuutta, tuoda valistusta ja inspiroida sinua eteenpäin pitkällä matkalla Kotiin.

Yksi Jeesuksen tärkeimmistä tehtävistä oli ”vuodattaa” Totuuden Henki, jotta Isä voi asettua kaikkien sisimpään ja jotta erottaisimme oikean väärästä maailmassa, joka on täynnään hämmäntäviä valintatilanteita, joiden seuraukset ovat useinkin kamalia. Koska Jumalallisuudella on laajimmat mahdolliset näköalat, sieltä saa myös suurenmoisimman neuvon. Suurin rajoitus Totuuden Hengen vastaanottamiselle on kuitenkin henkilökohtainen totuuden kapasiteettimme. Millainen se on sinulla? Laajeneeko se joka päivä?

Tullessaan tähän maailmaan Poika oli elävää totuutta. Tosiasiallinen Jumalan totuuden eläminen Urantialla nosti totuuden tasoa ikuisesti kaikkialla. Ja se avasi hengellisen vapauden ovet kaikille, sillä totuus tekee vapaaksi – vapaaksi sellaisesta, ettei tiedä mitään Jumalasta, joka on kaikista reaalisuuksista suurin ja rakastavin ja jolla on kaikki hyvät lahjat meidän tavoitella kykyjemme mukaan. Mikaelin lahjoittama Totuuden Henki opettaa, että kaikista vapauksista kallisarvoisin on se, että on vapaus hyväksyä tai hylätä ikuinen elämänsä ja palveleminen siinä universumiperheessä, jossa jumalallisuus tulee julki ja Korkein saavutetaan.

Totuus opettaa sen kaksinkertaisen käänteisak-sioman, että todellinen on hyvää ja hyvä on todellista. Ja kauneus tulee luoduksi sillä, että yhdistetään elävä totuus ja jumalallinen hyvyys, siitä välittämättä, kuka sen esittää. Mutta miten pääset ammentamaan syvältä hengellisiä resurssejasi, näitä jumalallisia arvoja? Ru-koilu ja sievistelemätön kokemus ovat voimallinen pari, kunhan ne sekoittuvat Jumalan palvomiseen – Jumalan, joka taukoamatta halajaa opettaa sinulle to-tuutta.

On luonnollista palvoa ja jumaloida Isää ja hänen alaslaskeutuvia Poikiaan, jotka uskaltautuvat ajallis-avaruuteen ja tuovat sinulle, ylösnousemukselliselle, totuuden, kauneuden ja hyvyden elävät ihanteet. Totuuden Henki tarjoaa myös hengelliset kehykset planetaariselle edistymiselle, joka vie perille ihmiskunnan pitkässä utooppisen rauhan ja maailmanlaajuisen veljeyden etsinnässä, eli ”valon ja elämän” aikakausiin.

Aina Helluntaista saakka Totuuden Henki on toiminut pettämättömänä ilmoittajana, lohduttajana, neuvojana, rakastavana ystävänä ja viisaana filosofina jokaiselle sellaiselle sielulle, joka toivottaa sen tervetulleeksi. Sinua ei koskaan pakoteta hyväksymään jumalallinen apu, mutta Totuuden Henki on aina ulottuvillasi näyttämässä tietä ulos erheestä – epäto-tuudesta – kohti TOTUUDEN Isää Paratiisissa.

Aidosta uskonnollisesta kokemuksesta tulee vähä vähältä yhä yleisempää ja syvällisempää niissä maailmoissa, joille Totuuden Henki on lahjoitettu. Se saa aikaan, että laajeneva uskonnollinen kokemuksesi sulautuu sisimmässäsi olevien henkioppaiden kanssa, jotka antavat sinulle murtumattoman uskon filosofiset perustat. Usko syntyy ja sitä ravitaan aidon ja omakohtaisen uskonnollisen kokemuksen perustalla, ja jumalallisten – sekä henkilökohtaisten että aika-kautisten – totuusilmoitusten turvin.

Helluntain päivänä Jeesuksen uskonto mursi kaikki kansalliset raja-aidat ja rodulliset kableet. On ikuisesti totta, että ”missä Herran henki on, siellä on vapaus”. Totuuden Hengestä tuli tuona päivänä Mestarin henkilökohtainen lahja jokaiselle kuolevaiselle. [194:3.5]

Ei ole yleisesti tiedossa, että helluntainen lahjak-sianto merkitsi sellaisen mahdollisuuden loppua, että joku on hengen eli demonin, kapinahengen, vallassa. Tämä Mestarin Totuuden Hengen vuodattaminen päätti myös lopullisesti ja tosiasiallisesti Luciferin ka-pinan. Ja kun tämä Helluntain Henki alkoi vaikuttaa, sosiaalinen ja uskonnollinen edistys nopeutuivat; lähes ihmisen tulkoon rajattomat potentiaalit pääsivät valloilleen. On hyvä huomata, että Urantia on hen-gellisellä, sosiaalisella ja aineellisella alalla edistynyt viimeisten kahdentuhannen vuoden aikana enemmän kuin minään aikakautena sitä ennen.

Totuuden Henki on Universaalisen Totuuden pai-kallinen ilmentymä ja viisauden yhdistelmänsä toinen lähde. Se tarjoaa sen hengellisen avun, joka tarvitaan luomaan vanhurskas luonne, ja se puolestaan mah-dollistaa etenemisesi viisaudessa, rakkaudessa ja pal-velemisessä niin ajallisuudessa kuin ikuisuudessaakin.

Et koskaan omista tätä Henkeä, mutta se on yksi henkilökohtaisista, lojaaleista ja uskollisista kumppaneistasi pitkällä Paratiisin-matkalla. Jos sen sallit, Totuuden Henki muuntaa sinua ja toimittaa sinulle ohjeet, joiden avulla tiedät ja teet Isän tahdon, niin kuin Suuntaaja on sen kaavailut ja suunnitellut. Totuuden Henki vahvistaa aina sen, että olet Jumalan lapsi, sillä se on kanssakäymisissä sisimmässäsi olevan Isän läsnäolon kanssa, sen ”hennon ja hiljaisen äänen” kanssa, joka on peräisin Paratiisista.

Kun kuolevaisolemusta on kohennettu tuomalla siihen lisäksi Jumalan Aineellisten Poikien olemusta, sillä tavoin kuin Urantian rotuja tietystä määrin edistettiin Aatamin lahjoittamisella, silloin on tie paremmin valmistettu Totuuden Hengen yhteistyölle ihmisen sisimmässä olevan Suuntaajan kanssa hengen luonnebedelmien kauniin sadon tuottamiseksi. Ellet torju tätä henkeä, niin vaikkeä tehtävän täyttämiseen tarvittaisiin ikuisuus, ”on hän johdattava sinut kaikkeen totuuteen.” [34:7.1]

Kauneus, totuus ja hyvyys ovat jumalallisella tavalla yhteen kietoutuneita käsitteitä, jotka ilmoituksenantajat valitsivat yrittäessään välittää meille tietoa Isän todellisesta ja ainakin osittain luodattavissa olevasta olemuksesta. Kun tunnet niistä yhden, tulet aikanaan käsittämään myös toiset kaksi. Kehityksen symmetrisyyttä edellytetään. Hengellinen, käsitteellinen ja aineellinen tasapaino ovat sielun edistymisen ja tämän konseptuaalisen kolmikön ymmärtämisen kannalta oleellisia. Totuuden Henki on Jumalan olemuksen suurenmoinen julkituoja, ja yhtäläiseen totuuden, hyvyyden ja kauneuden täydellisyyden tavoitteluun omistautuva sielu tuntee ja ymmärtää sanotun olemuksen parhaiten.

Universaalinen kauneus on sitä, että tunnistaa Paratiisin Saaren heijastumisen aineellisessa luomistuloksessa, kun ikuinen totuus taas on niiden Paratiisin-Poikien erityinen palvelus, jotka sen lisäksi, että he lahjoittautuvat kuolevaisten sukukunnille, myös vuodattavat Totuuden Hengensä kaikkien kansojen päälle. Jumalallinen hyvyys tulee täysimääräisemmin esille Äärettömän Hengen moninaisten persoonallisuuksien rakastavassa huolenpidossa. [56:10.17]

Totuuden Hengen työnä on johtaa sinut suurempiin hengellisiin reaalisuuksiin ja rakastavaan palvelemiseen. Tätä johdatusta seuratessasi paljastat uusia elämisen ja opetusten kauneuksia sekä itsellesi että kanssaihmisillesi; tuotat ”hyviä hedelmiä”. Totuutta opettaessasi ja eläessäsi ymmärryksesi laajenee välittömästi samoin kuin kykysi yhä suurempiin totuuksiin ja yhä hienostuneemman kauneuden ilmentyymiin. Totuuden Henki moninkertaistaa tuloksellisuutesi totuuden opettajana ja se lisää kykyäsi elää Jeesuksen Urantialle tuomaa keskeisintä sanomaa: Jumala on jokaisen Isä ja lojaali ystävä, joka elää sisimmässämme. Olemme yhtä suurta perhettä, joka palvelee toinen toistaan niin kuin Isä tekisi.

”Teidän tulee rakastaa toisianne uudella ja hätkähdyttä-

vällä kiintymyksellä, aivan kuten minä olen rakastanut teitä. Tulette palvelemaan ihmiskuntaa uudella ja hämmästyttävällä antaumuksella, aivan kuten minä olen palvellut teitä. Ja kun ihmiset näkevät, että heitä niin rakastatte, ja kun he näkevät, kuinka hartaasti heitä palvelette, he tajuvat, että teistä on tullut taivaan valtakunnan uskonveijä, ja he tulevat seuraamaan Totuuden Henkeä, jonka he näkevät elämässänne ja joka johtaa ikuisen pelastuksen löytämiseen.” [191:6.2]

Kosminen rakkaus kasvaa, sopeutuu ja muuttuu aina, jopa sellaisessa maailmassa kuin omamme, jossa pahuus on syvälle juurtunutta. Oli mikä oli, mutta meidän täytyy valita rakkaus, totuus, hyvyys ja kauneus, olipa maailma millainen tahansa, olivatpa olosuhteet millaiset tahansa, sellainen on taivaaseen nousijan haaste. Mutta tätä valintaa ei pakoteta, sitä ei voi pakottaa. Kun lopulta ja täysimääräisesti valitset Totuuden Hengen opastajaksesi, siitä tulee iäinen valo ja lohdutus, mutta eritoten ristiriitojen ja vaikeuksien aikana. Tästä valinnasta juontuu asteittainen kasvusi hengellisenä realiteettina.

Ja Totuuden Henki on niin muovattu, että jokainen sukupolvi johdetaan toteamaan yhä uudelleen se evankeliumin pelastava totuus, joka julistaa, että Jumala on Perimmäinen Isäsi ja sinä olet hänen lapsensa.

Tämän hengen ensimmäinen tehtävä on tietenkäin totuuden vaaliminen ja personoiminen, sillä totuuden käsittäminen juuri on ihmisen vapauden korkein muoto. Seuraavaksi tämän hengen tarkoitus on uskovon orpoudentunteen hävittäminen. Koska Jeesus oli elänyt ihmisten keskuudessa, kaikki uskovat kokisivat yksinäisyydentunnetta, ellei Totuuden Henki olisi tullut asettua kesken ihmisten sydämeen. [194:2.2]

Tiedostaessasi Totuuden Hengen läsnäolon olet solminut ystävyys- ja toveruussuhteen Mikaelin persoonaan. Totuuden Henki on jokaista varten, mutta perusteettomat pelot, hankitut ennakkoluulot ja erheelliset ennakkokäsitykset totuudesta vesittävät sen vaikutusmahdollisuudet, merkityksen ja potentiaalin. Raivatessasi näitä rajoittavia tekijöitä virittäytyt joka tasolla entistä paremmin Jumaluuteen, ja Jumaluuteen virittäytyminen takaa ikuisen elämän.

Totuuden Henki ei kaipaa mitään šamaaneja, ei pappeja, ei mitään välikäsiä. Se on nyt sinun henkilökohtaisena uskonnollisena kokemuksenasi. Eikä sinun tarvitse etsiä sitä yksinäisyydestä, etäisestä tempelistä eikä loisteliaasta seremoniasta. Totuuden Henki löytyy jokaisesta oikeasta uskonnosta, sen keskipisteestä, sen nimestä, ajankohdasta tai synnyinpaikasta riippumatta.

Tämä totuuden opettaja luotiin hillitsemään itsekkyyttä ja edistämään epäitsekkyttä, yksilöstä lähtien ja koko sivilisaatioon päätyen. Se voi auttaa sodan estämisessä ja helpottaa aidon ja kestäväen ihmisveljeyden syntyä, sillä Totuuden Henki vaalii myös inhimillistä ja jumalallista rakkautta persoonien, valtioiden

den ja kansakuntien välillä, ihmis- ja kosmisten perheiden kaikkien jäsenten välillä.

Totuuden Henki ei ole mikään murheellinen henki; se on riemun henki. Se on viisaasti havaitseva ja uskollisesti Isän hyvää tahtoa ja hyvää tuulta heijastava. Hengellinen hyvyys ja riemullinen tyydyttyneisyys kohentavat terveyttä, ajattelua ja ihmissuhteita. Tämä Henki ei vain auta sinua tietämään totuuden, vaan se myös ruokkii onnellisuutta, kestävästä iloa ja tervehenkistä elämää. Sitä mukaa kun itsekkyyks muuttuu

epäitsekkyydeksi, sitä mukaa Jumalan tahto tunnustetaan ja täytetään, ”kun kuljet ohi”. Ja se on aina totuudellista, kaunista ja hyvää.

Ja näin Totuuden Hengen lahjoittaminen toi maailmalle ja sen kansoille viimeisen sellaisen henkivarustuksen, jonka tarkoituksena on auttaa yhä korkeammalle yltävää Jumalan etsintää. [194:2.10]

Kääntänyt Seppo Kanerva

KANSAINVÄLINEN URANTIA-YHDISTYS JOURNAL

TILAUSHINNAT

UAI Journal on luettavissa verkkosivuilta <http://www.urantia-iaa.org/links.htm> ilmaiseksi. Suomenkielinen versio on luettavissa myös Suomen Urantia-seuran verkkosivuilta <http://www.urantia.fi/>.

Lehden tilaushinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus: 18 €

Irtonumerot: 5 €

Vuositilauksen ja irtonumerot voi maksaa Suomen Urantia-seuran pankkitilille Nordea 142730-102126. Pankkisiirtolomakkeen ”Tiedotuksia”-osaan pyydetään merkitsemään JOURNAL ja tilaajan osoitetiedot. *Suomen Urantia-seuran jäsenille UAI Journal on jäsenetu.*

TOIMITUSPERIAATTEET

Journal ottaa vastaan seuraavassa tai myöhemmässä numerossa julkaistaviksi tarkoitettuja artikkelitarjouksia. Kaikki tarjotut artikkelit ovat Journalin omaisuutta eikä niitä palauteta. Mikäli kirjoitusta ei julkaista välittömästi, se säilytetään arkistossa mahdollista tulevaa käyttöä varten. Journal ei maksa kirjoittajille rahallista tai muuta korvausta tällaisista vapaaehtoisesti tarjotuista kirjoituksista. Vaikka Journal pyrkiikin toimitustyön aikana ottamaan yhteyden kirjoittajiin, toimitus varaa kuitenkin itselleen oikeuden tehdä kirjoituksiin julkaisemisen kannalta tarpeellisiksi katsomansa toimitukselliset muutokset. Journal on tarjotuista artikkeleista kiitollinen ja niistä riippuvainen, toimituksen ei kuitenkaan ole mahdollista kuitata jokaista sille tarjottua kirjoitusta, mutta kirjoittajat voivat ottaa yhteyttä Journaliin varmistuakseen siitä, että kirjoitus on saapunut toimituksen harkittavaksi mahdollista Journalissa julkaisemista varten.

Pyydämme ohjaamaan kaiken Urantia Association International Journalille tarkoittamanne postin ja artikkelitarjoukset Journalin Chicagon-osoitteeseen. Mikäli haluat kirjoituksesi pääsevän pikaiseen harkintaan, lähetä se suoraan toimittajalle <skelly@wtmi.net>.

Jos haluat enemmän tietoa Kansainvälisestä Urantia-yhdistyksestä tai UAI Journalista, ota yhteyttä Journalin Chicagon-toimistoon.

Kaikki suoraan tai epäsuorasti esitetyt tulkinnat, mielipiteet, päätelmät tai taiteelliset esitykset ovat laatijoiden omia eivätkä välttämättä edusta Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen, kansallisten tai paikallisten Urantia-yhdistysten tai UAI Journalin toimituksen kantaa ja mielipiteitä.

Alkuperäisessä englanninkielisessä lehdessä on runsaasti värikuvia, jotka on jätetty pois suomennoksesta.

UAI Journal
559 West Diversey # 351
Chicago IL 60614
USA